

MAY 1989
VOL. LIV, NO. 5

RY of the
ODOX INSTITUTE
GRADUATE
OLOGICAL UNION

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

MARRIAGE IN CANA OF GALILEE

HIERARCHAL SCHEDULE

Friday, April 7. Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Attended ARFORA National Board meeting.

Saturday, April 8. Dearborn Hts., MI. Sts. Peter & Paul. Presided at Episcopate Council meeting.

Sunday, April 9. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy. In the evening, **Detroit, MI. St. Nicholas.** Deanery Vespers.

Sunday, April 16. Dallas, TX. St. Seraphim Cathedral. Cele-

brated Divine Liturgy. Luncheon with Romanian community. In the evening, celebrated Vespers and presented homily at Sts. Constantine & Helen Antiochian Church as guest of Metroplex Orthodox Clergy Association.

Monday, April 17. Luncheon with Clergy Association. Evening meeting with Romanian community.

Tuesday, April 18. Conference with Bishop Dmitri of Dallas.

Wednesday, April 19. St. Seraphim Cathedral. Attended Pre-sanctified Liturgy with Bishop Dmitri. Attended Agape.

Thursday - Friday, April 20-21. Hermitage, PA. Holy Cross. Saracusta and Funeral Services for Rev. Fr. Nicolae Moldovan. Friday Evening, **Southfield, MI. St. George Cathedral.** Pre-sanctified Liturgy.

Palm Sunday, April 23. Warren MI. Descent of the Holy Ghost. Celebrated Divine Liturgy. Gave sermon. Attended traditional dinner.

April 25, 26, 27. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. On Tuesday, Bridegroom Service. On Wednesday, Unction Service. On Thursday, Matins and Twelve Gospels.

April 28, 29, 30. Southfield, MI. St. George Cathedral. On Friday, Lamentations Services. Mid-night Saturday, Resurrection Services. Pascha Sunday, celebrated Divine Liturgy. Attended the Agape.

May 1-2. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Celebrated Bright Monday and Tuesday Hierarchal Liturgies.

DIOCESAN CALENDAR

May

- 14 Kitchener, Ontario
Blessing of new Hall,
St. John the Baptist
- 20/21 Akron, Ohio
75th Anniversary,
Presentation of Our Lord
- 28 Niles, Ohio
Blessing of Renewed Interior
St. John Chrysostom

June

- 10/11 Regina, Saskatchewan
75th Anniversary, St. George

August

- 20 Dearborn Hts., Michigan
Radio Hour Fund-Raising
Banquet, Sts. Peter & Paul

September

- 10 Youngstown, Ohio,
Blessing of Interior of the
church, Holy Trinity
- 23/24 Los Angeles, California
50th Anniversary,
Holy Trinity

September-October

- 30/1 Chicago, Illinois,
50th Anniversary,
Holy Nativity
- 22 New York, New York
50th Anniversary, St. Dumitrie

November

- 4/5 Calgary, Alberta
20th Anniversary, St. Mary

NOTICE

If anyone knows the whereabouts of the **Rev. Fr. Nicolae Turcin** please inform the **Rev. Fr. Romey Rosco**, Secretary: Spiritual Consistory, 7500 Beech Daly Road, Dearborn Heights, Michigan 48127 (313) 274-96541.

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Cornel Ivascu

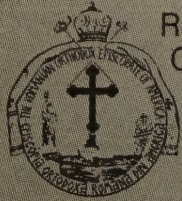
ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR:

David Oancea

STAFF:

Rev. Fr. Gheorghe
Calciu-Dumitreasa
Florence Sirb
Mark Chestnut
Dinu Cruga

SOLIA (The Herald) (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year in the United States, \$14.00 per year in the other countries by the Romanian Orthodox Episcopate, 146 W. Cortland, Jackson, MI. Second class postage paid at Jackson, Michigan and additional offices. POSTMASTER: Send address change to **SOLIA**, 146 W. Cortland, Jackson, MI, 49201-2208, (517) 789-9088/(517)522-4800.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

Our Cover: The site of Jesus Christ's first miracle done at the bidding of his mother, the Marriage Feast at Cana of Galilee as it appears in the Benedictine Monastery in Chevetogne, Belgium. The cover is fitting for this month's theme: "Motherhood, Marriage and Parenting."

TRI-DEANERY RETREAT HELD AT CATHEDRAL

Reverend Clergy and certain Preotese of the Michigan and Eastern Canada Deanery, the Midwest Deanery and the Ohio-Western Pennsylvania Deanery, held a two-day retreat on March 8-9 at St. George Cathedral in Southfield, Michigan.

The purpose of this retreat was to enable the Reverend Clergy to spiritually renew and prepare themselves for the Great Fast with appropriate devotional services and to enable the Clergy, under the omophor of His Grace, Bishop Nathaniel, an opportunity to discuss parochial needs along with their priestly ministry and other areas of concern.

Session I of the first day began by a meeting with Very Rev. Archimandrite Sofian Boghiu, a guest from the Antim Monastery in Romania. Fr. Boghiu moderated discussions in Romanian on many areas of theology and spirituality. Fr. Boghiu's wisdom and piety left the clergy with an indelible impression of a man who has and continues to give his life in Christ and the Holy Orthodox Church. During the same session, His Grace Bishop Nathaniel spoke in English.

The Preotese in attendance listened to many spiritual and informational views and concerns which were presented by Reverend Mother Benedicta, Abbess, and Reverend Mother Gabriela of the Holy Dormition Monastery, to assist them in their daily ministrations as a priest's wife.

After a lenten luncheon, Session II began with a joint session of clergy and their wives. At this time, Rev. James Jorgenson, PhD., of All Saints Cathedral (Midwest Diocese) gave a practical and educational address based on the need of priests to have time to rejuvenate themselves spiritually and to maintain their communion with God. An extensive question and answer period was conducted by His Grace Bishop Nathaniel and Fr. Jorgenson. Following supper, the clergy entered the Cathedral to celebrate Vespers.

The spiritual experience of being with 23 priests and a deacon, praying and singing this Vesper service together, was truly an exhilarating experience that will not be forgotten for many years to come. Immediately after Vespers, confessions for all clergy were heard by Fr. Boghiu or Fr. Jorgenson.

On Thursday morning, a Pontifical Divine Liturgy was celebrated by His Grace Bishop Nathaniel. Joint Session III and Session IV were devoted to pastoral concerns expressed by the clergy. Certainly this experience for the clergy was a refreshing and most welcome event. To most of them, it was like a shot of adrenalin in having the opportunity to express and rejuvenate themselves with their fellow brothers in Christ in their mission to serve the Lord.

NINTH ALL AMERICA COUNCIL August 20-25, 1989

The Holy Synod has called the All America Council into session for August 20-25, 1989, in St. Louis, Missouri. The Council is held every three years and brings together the hierarchs, clergy and lay delegates of all the parishes of the Orthodox Church in America. The theme for the Ninth Council is: **THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA: REFLECTING ON THE PAST — PLANNING FOR THE FUTURE.**

Delegates for the Council are the parish priest and one lay delegate: in the case of our Episcopate, the lay delegate is the parish council president, if that person qualifies according to requirements noted in the parish offices.

Parishes which send delegates may also choose to send up to three observers; qualifications are the same as for the delegates.

Parishes are being notified about their financial obligations to the Council: \$3.00 per member (1988 list) is required of all parishes whether they send delegates or not. This includes registration fees, banquet ticket, preparatory materials and documents for the priest and lay delegates. Observer fees are \$50.00 each and include the same materials and benefits.

Assessments for the Episcopate are made through the **EPISCOPATE OFFICE** which will transmit to the O.C.A. Chancery.

More information will be in the SOLIA and in the parish offices.

Clergy in attendance at the Cathedral Retreat: L-R. Front Row: Rev. Frs. John Ivascu, Simion Pavel, Constantin Tofan, Bishop Nathaniel, Rev. Frs. John Marmureanu, Panteleimon Stanciu, George Treff. 2nd Row: Rev. Frs. Filimon Barbos, Dumitru Macaila, Cornel Todeasa, Leo Copacia, Romey Rosco. Last Row: Rev. Frs. John Mancantelli, Remus Grama, Gregory Becker, Dn. Ian Pacurar, Gheorghe Carstea.

1989 EPISCOPATE CONGRESS ACCOMMODATIONS

TRAVEL ROUTES:

From the East: Use the Ohio Turnpike to Exit 4; follow U.S. 23 North toward Ann Arbor up to intersection with I-94, then turn West toward Chicago to Exit 150 — Grass Lake.

From the West: Take I-94 to Exit 150 — Grass Lake.

From I-94 follow signs to the Vatra.

LODGINGS:

There are no lodging facilities on the Vatra grounds. To provide delegates and guests ample time to arrange accommodations for the 1989 Episcopate Congress, we are publishing this information now. All rooms were blocked under The Romanian Orthodox Episcopate of America. **Please note the cut-off dates.**

Country Hearth

111 Boardman Rd.
(Exit 138, South off I-94)
Jackson, MI 49202
Phone (517) 783-6404

Double \$44.00 + tax

Single \$37.80 + tax

Cut-off date for reservations is May 30, 1989.

Super 8 Motels

Rt. 127 North
(Exit 138, North off I-94)
Jackson, MI 49202
Phone (517) 788-8780

Double \$34.99 + tax

Single \$28.69 + tax

Cut-off date for reservations is June 23, 1989.

Days Inn

(Exit 141, North off I-94)
901 Rosehill
Jackson, MI 49202
Phone (517) 787-1111

Double \$37.95 + tax

Single \$32.95 + tax

Cut-off date for reservations is June 16, 1989.

CONVOCATION

In conformity with Article III, Section 7, of the By-Laws, we hereby call into session:

THE ANNUAL CHURCH CONGRESS FRIDAY, JUNE 30 — SUNDAY, JULY 2, 1989 AT VATRA ROMANEASCA — GRASS LAKE, MICHIGAN

All priests presently serving a parish and all lay delegates in the Congress legally elected by the parish assemblies, whose credentials have been verified by the Congress, are called into session.

The Congress will be in session starting Saturday, July 1, 9:00 a.m., Eastern Daylight Savings Time.

The agenda, as printed in the Report to the Congress, will include:

The approval of the Minutes from the last Congress;

The official reports to the Congress;

The reports of the Episcopate auxiliaries;

New Business as submitted by the Episcopate Council or parishes.

†Bishop **NATHANIEL**
President of the Church Congress

Fr. Laurence Lazar
Secretary

CHURCH CONGRESS PROGRAM

FRIDAY, JUNE 30:

9:00 a.m. — Clergy Conference

6:00 p.m. — Vespers

6:30 p.m. — Supper

7:00 p.m. — Meeting of the Episcopate Council

SATURDAY, JULY 1:

8:00 a.m. — Registration of delegates

8:30 a.m. — Opening prayer in the church

9:00 a.m. — Congress convenes

1:00 p.m. — Lunch

2:00 p.m. — Congress reconvenes

6:00 p.m. — Vespers

7:30 p.m. — Romanian Picnic and Dance in the pavillion

SUNDAY, JULY 2:

9:00 a.m. — Matins

10:00 a.m. — Procession and Hierarchal Liturgy

1:00 p.m. — Festive banquet

Host is **ST. GEORGE CATHEDRAL, SOUTHFIELD, MI.**
CHOIR: DESCENT OF THE HOLY GHOST, MERRILLVILLE, IN.

Budgetel Inn

2035 U.S. Rt. 127 North
(Exit 138 North off I-94)
Jackson, MI 49202

Phone (517) 750-1550

Double & Single \$32.95 + tax

Cut-off date for reservations is June 15, 1989.

Holiday Inn

2000 Holiday Inn Dr.
(Exit 138 North off I-94)
Jackson, MI 49204
Phone (517) 783-2681

\$55.00 flat rate for 1-4 person to a room plus tax.

It will be necessary for guest phoning in for reservations to call between the hours of 8:00 a.m. to 5:00 p.m. Monday-Friday and for the **SALES DEPARTMENT**.
Cut-off date for reservations is May 30, 1989.

Christian Parenting

Diane Farah

The mere suggestion of teaching religious education in our home sends most of us parents scrambling toward the dog-eared calendar magnetized onto the refrigerator. Begrudgingly we look for a slot of time to squeeze in a half hour for a content-oriented session, the thought of which already makes our spirits droop. After lifting up the magnet we finally stick it between soccer car-pooling and sewing three skirts for the ethnic festival which is already a lot closer than it has the right to be. Once having successfully forged a time block for teaching three small children about religion, we promptly forget about it. We will find lots of time, books, incentive eventually, but for right now, even if we did know what to teach and why, we aren't sure we want to.

What is that nagging hesitation, why do we cringe every time someone says anything related to teaching religion? Nine times out of ten it begins with our own feelings toward being preached at; being confronted with textbook Christs, being assaulted by video prophets and false-promisers who state miracles and solicit money; being besieged with 'witnesses' who arrive in pairs at our front door armed with commitment, quotas, and mindless memorizations. Religion has a bad name. Thus, so much for the formal religion class. We can rationalize it away faster than we can take flight!

The first thing seems to be to face up to this nagging feeling, and get past it. I want to teach my children Christ is with them because He said, "Bring them to me," when we tried to keep them away. I want them to pick up and follow him even at their tender ages. I am a Christian. I love my children. I struggle with my own soul with all its trappings of vanity several times a minute. But how *do* I provide for their spiritual training? How much do I have to do? How do I give them answers when I am still fuzzy about the 'questions'?

Let's be comfortable with our questions. Every single page of the book of history has been carved with man's need to know: where did I come from, what am I by nature, why am I on this earth, where am I going? As Nietzsche says, "if we just have a WHY to live, we can bear with almost any HOW."

Our time in history provides us with lots of incentive to become more spiritually aware. We're fighting a system of education for our children in this country which is afraid to censor anything except a prayer. Secularism creeps around like carbon monoxide.

The world is casing a spotlight on our spiritually dark corners. We are being forced to think, to take a stand on issues. Our children's need for religious education serves as a catalyst in refining our own Christian commitment.

Let's look at religious education as a framework for the human puzzle, instead of a piece within it. Christianity

is a way of life, a journey along a linear historical path beginning with creation and ending with citizenship in the Kingdom of God. It is a world-view. If we choose to follow Christ, we must allow His gospel to permeate our whole being. Like pregnancy, there is nothing partial about being a Christian. It cannot be a "port" of our life, separate from the decisions we make in all other avenues. We are full fledged members in a confessing and reconciling community which Patriarch Ignatius of Antioch recently described as the "expression of God's will on earth."

It is within this community we are married. It is this community which stands witness to the creation of a new family, of a new "little church." It is in this community that we are crowned king and queen of a new kingdom over which we shall rule and into which we shall welcome and name and nourish our children. It is this community, the Church which teaches us fortitude during the lean years and gratitude during the better ones. As we establish our little family we constantly lean on our bigger family for support, rejuvenation, refinement in the ongoing process of becoming Christian.

Just as we use the family of the Church as a forum to work out the tension of our faith in the world, we, as parents, use the family we've been ordained to establish as the most natural place to teach our children about Christian living. It becomes our priesthood. We are called to be of service. We are the witness-bearers from the time our first tiny baby is entrusted to our care. If we stop to think about it, we realize that we've already been teaching our children religion all along, from the time they asked us where Grandpa with the false teeth went when he died. We have no dispute with the court system which says we have more influence on our children than any other agency or person around. So, the question changes somewhat, from 'should I teach my child religion' to 'what am I already teaching my child about religion?'

I believe that much of the basis for religious training can be found in good parenting skills, about which much is written. I think the "positive parenting" group has made a good start in asking parents to write down the goals they have for their children. In addition to this exercise, we might write down what our goals are for our children's spiritual life. Altruism is a noble goal, but we want our children to have full cups so we reach for God as the center of their lives. We want them to have good personal relationships in life, but want the best personal relationship to be with the author of life. Circumstances and death are fickle creatures . . . they reach out and change things in our lives at will. But God did not create a great cosmological farce for His viewing fancy. He is the steady one to whom we can

appeal, with whom we argue, in whom we can find rest when we are weary. Teaching our children that this attitude toward God is their heritage is largely a matter of sharing your own life with them. But I believe we can actively pursue ways to teach our children about God's unconditional love, His initiative, His will for His children. How?

In the *MOTHER'S ALMANAC*, the writers suggest the "influences you give your child in the early years will be as much a part of his structure as the bones in your body. The holy Scriptures tell us "train up a child in the way he should go, and when he is old he will not depart from it" (Prov. 22:6). What are some of the influences we can provide our children?

If we begin in the womb, we could provide the influence of a healthy body surrounding this little bundle of synergy. If we begin in the hospital we could write a Christian name on that blank birth certificate staring us in the face. This Christian name links the child directly to his first hero, the story of whom he will ask you many times. If we begin in the home, we can provide "trust born of care" which establishes our child's fundamental disposition toward a benevolent world. This trust is the rock upon which we build the foundation of our Christian household. Francois D'Arcy writes, "Each of us needs an adult to help us find God." The trust a child has in the presence and caring of his parents is the beginning of later trust in a "Father" who loves him.

If we begin at the Baptism, we provide our child with a family he'll be happy to be related to later on. In Her wisdom, the Church invites our child to full membership during infancy, indicating that Christ is not to be contained by intellectual pursuit. Instead, He beckons our children to grow with Him present. The community publicly accepts trusteeship of the baby's faith by renouncing the devil and accepting new life in Christ, for him. The child is chrismated, then receives communion. This, too, is no accident. The child's first awareness of familial love comes as he is offered food when he is hungry. His first awareness of God's love for His family members is again when he is offered 'food,' the food Christ invites us all to share. It is as unnatural to be denied the gifts God so freely and deliberately offers, as it would be to sit down at the family table and be denied a meal.

Our attitudes toward our young children shape their attitudes toward God. If we are able to love them unconditionally, they will know that God never withdraws his love. If we make our children 'earn' our love, they will suspect God only loves little boys and girls if they don't sin. This latter idea is foreign to Christian growth. We love the sinner, but hate the sin. The story of the prodigal son shows our children that God actually 'runs' toward us with arms outstretched to welcome us back. Is this a model asserting parental power? Is this a model of love withdrawal? As parents we have the right and the responsibility to integrate the gospel message, to

make it our own. As we do that, ways to interact the family will become clearer and clearer to us.

Little boys and girls need their feelings, their mastery of themselves, their discoveries of the world explained to them. We have the benefit of experience; our child lacks. We can *explain a child's feelings* to him (Johnny, you are angry that I am preventing you from running in the street to get your ball); *explain the consequences of the actions these feelings generate* (The street is full of cars which are bigger and faster than you are. Running after your ball could cause an accident); *we tell him clearly what is expected of him and why* (When your ball goes in the street, tell Mommy and I will get it for you when it is safe. It is my job to protect you. You can get another ball, but I can't get another you because I love you that I am protecting you.) By beginning this inductive reasoning in an early, elementary level, we help our children see how choices are made. We establish a firm discipline which thwarts a verbal license, but establishes a respect which seeks what is best for the person. Within limits, and by offering only alternatives we can live with, we can begin guiding our children's choices suitable to their age, so that they can begin to see the consequences of their actions. This leads from government in the family to a self-governing adult.

How we approach the Church conditions our children's later membership. Attitudes are learned. Children mind their parents. If we pray; they will seek an active relationship with God for themselves. If we take the family to church during feasts and fasts, the child will believe it is important to be a part of this larger family in celebrations and in preparations. If we receive sacraments as valuable gifts, our child will value God even more as he steps up to receive his gifts from God. If we welcome the priest, the bishop, monks and nuns into our home as respected friends, the child will see God, the final authority, as approachable and friendly, and non-threatening. The child's religious temperament is moderated by all our actions and attitudes, values and prohibitions. As a parenting unit it is a good idea to come to some attitudinal agreement about values early on, especially if there is any measurable tension.

Making the name of Christ a comfortable instead of a cuss word in our homes takes some active effort on our parts. Verbally we can draw the connections between God and our every-day events. We begin by being comfortable with God ourselves. As our children come to us with questions, as they seek to know who we think, how we feel, where our ideas came from, we can discuss being a Christian. This sharing can't be underestimated. Children need to know we care about God's world, and why. They should be told the story of the agreements between God and man as early as possible, so that they have a framework to fill in. They can share with them our reasons for taking good care of the earth God created. We can share with them the Christian idea of neighbour when we care for each other.

RENTING *continued from page 6*

our homes, for the shut-in down the street, for the Palestinian refugees in another country. Whatever our racial approach, our social concerns, our political associations, we should help our children see that our decisions are based on a Christian perspective.

Children need models of reconciliation before they can fully participate in a confessing community. When we refuse to forgive our children, when we refuse to keep forgiving them of the same crime by holding a grudge, when we have faith they will aspire to good behavior, when we teach them forgiveness. A rule of thumb for any family is not to let the sun go down on our anger. Disputes should be directed to the source and resolved as soon as possible so that we can get on with the joy of living together. If we have been teaching them to control their feelings, they won't be frightened by them. They need to know that feelings are normal, controllable, and need not result in actions which are destructive. If we have been giving each child "equal time," they won't compete with each other for our attention. Another rule of thumb is to give our *total* attention to each child 20 minutes per day. Rest, good food, lots of activity, a balanced routine all contribute to a better atmosphere for co-operation and reconciliation.

Competence is the sister of confidence. The more our children learn to confront both limitations and talents, the sooner they'll learn their self-worth does not depend on their limitations. We need to teach our children to experience their talents, then to use those talents at home and in service to the community. We want children who reach out to take all the riches God provides, and who give back just as abundantly. By commenting our children on their abilities (Billy, you are very patient with younger children and you have such good ideas of ways to amuse them; Angela, you are kind to animals; Kathy, you have a lovely singing voice), and by encouraging them to increase their gifts through practice, our children will grow.

As our children arrive at the turbulent teen years we hope we have already impressed upon them that they are worthwhile. We should never allow our children to feel they are evil. If we confirm their fears that they are bad news, they will be. Our children need our affirmation. They will gravitate toward the adults who have faith in them. They will be changed by those who love them rather than by those who monitor them. They will be influenced by our example. Albert Schweitzer makes the point more strongly when he says, "Example is not the main way to influence others. It is the only way."

These are the talking years. We have to keep talking, even when the well seems bone dry. These are the listening years. The years when our children will pour out their attempts to define themselves, when they have a new capacity for tenderness and don't know what to do with it. These are the years when we have to make them proud of their sexuality, protective of their bod-

RELIGIOUS LEADERS ON LEBANON

Metropolitan PHILIP Saliba of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America, and Chairman of the Standing Conference on Lebanese Christian and Moslem Religious Leaders of the United States, recently chaired a meeting. Some points made are in the statement signed by members of the organization.

STATEMENT ON LEBANON

The Lebanese Christian and Moslem Religious Leaders in the United States, after discussing in depth
continued on page 11

ies, and aware of the consequences of their passions. These are the years we encourage them to have private conversations with God. During these growing, testing, questioning, doubting, groping, examining times God can be our children's ally . . . especially if they've had positive experiences of God during their childhood.

I think that this is also a time for closeness between parent and child. Emotionally, intellectually, spiritually, we are involved in some of the same struggles. It is a time when we can share the difficulty we have as adults making conscious choices to do what is good, what is moral, what is God's will. It's a time when we can stumble and help raise each other up. I think teens need to know they are not unique, and that decision-making is lonely at the best of times. It's a time for honestly talking about the child and the teen in us, and the adult in our children.

Finally, these years are times when both parent and child can agree that being Christian is difficult enough on the good days, and much harder the rest of the time! But at least we have answered the 'why' in our lives, and the family is our support group in which we work out the 'way.'

*Reprinted from "The Orthodox Educator,"
Fall 1981*

1989 VATRA CAMPS

CAMP VATRA FOR JUNIORS

Ages 10-13, July 8-22

ROMANIAN CAMP VATRA

Ages 10-17, July 22-29

CAMP VATRA FOR SENIORS

Ages 14-17, July 30-August 13

Registration forms are available at your parish office. Spaces are limited. Deadline for registration is May 31.

For more details, call or write: Psa. Mary Ellen Rosco, 625 Centralia, Dearborn Hgts., MI 48127 (313) 562-1521.

PARISH BULLETIN NOTES

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Our Ladies Auxiliary had a successful pastry sale at the Civic Center . . . We were pleased to host the Spring meetings of the ARFORA National Board and the Episcopate Council . . . Our AROY members looked great in their new jerseys at the National AROY Spring Sports Tournament. They won first place in Volleyball. Don Conger, Maria Nicula, and David Poroch made the All-Star teams . . . The ARFORA Retreat for the women in our Deanery was well attended. Rev. Mothers Benedicta and Gabriela were the lecturers.

Merrillville, IN. Descent of the Holy Ghost. The parents and children were pleased at the success of the Church School brunch. The children baked their own bread for Pascha and decorated eggs for their baskets . . . The National AROY Board worshipped with us, joined us for a brunch, and met with our young people.

Warren, OH. Holy Resurrection. Our choir joined the combined choir of our local churches for the Triumph of Orthodoxy Vespers at St. Demetrios Church . . . The minister and the Confirmation class of a local Methodist church attended a Great Vespers at our Church . . . We again had a "Sharing Project" to collect needed items for the Transfiguration Monastery and for St. John's Monastery in Hiram.

Southfield, MI. St. George Cathedral. We are pleased to host the Tri-Deanery meeting at our church (see article) . . . Congratulations to John Popescu who was promoted to the rank of Lieutenant Colonel in the army.

St. Paul MN. St. Mary. We are pleased to host the meeting of the Minnesota Eastern Orthodox Clergy Association. . . . Everyone enjoyed our "Sezatoare Romaneasca," our Romanian-style Pre-Lenten get-together . . . We hosted a Vespers Mission Service with nine area

clergy in attendance with many of their parishioners, followed by a light supper prepared by our Ladies Auxiliary . . . Psa Louisa was the speaker at the Lenten Retreat which many of our parishioners attended at a local Orthodox Church.

Regina, Sask. St. George. We had a successful Hram dinner . . . Our Ladies Auxiliary sponsored the ARFORA Lenten Retreat at our Church . . . All our parishioners are working hard for the two big events coming up soon — the ARFORA convention and our 75th Anniversary (June 1-4 and June 11).

Calgary, Alta. St. Mary. In several issues of the Bulletin. Fr. Michael quotes and discusses the book "Introducing the Orthodox Faith," by Anthony M. Coniaris . . . Recent welcome donations include: monetary gifts for our Library Fund, a new microwave, a set of dishes, and altar server vestments . . . Everyone who attended had a fun time at the bowling afternoon sponsored by the young people.

Canton, OH. St. George. We appreciate the donation for our two new icons placed on the stands at the church entrance and our lovely new Altar Table cover . . . The 8-13 Club members enjoyed their roller skating party, followed by a pizza snack.

Akron, OH. Presentation of Our Lord. Our AK-ROY members had a great time at the National Sports Tournament . . . Many parishioners participated in the Orthodox Marriage Encounter seminar, and the Christian Orthodox Council Cabaret Dinner Dance . . . We hosted the annual Ohio-W. PA. clergy conference.

Youngstown, OH. Holy Trinity. We had a collection of needed articles for the Transfiguration Monastery . . . Congratulations for earning degrees at Youngstown State Winter Commencement go to: Mary Campean, B.S. in Business Admin.; Lisa Jorza, B.S. in Educa-

tion; and Fr. Remus Grama, M. in Education (Counseling) . . . The bookstore now has cassette tapes of the New Testament . . . The Ladies Auxiliary bakers were busy filling the orders for their Easter Colac . . . They hosted the Deane ARFORA Lenten Retreat with Rev. Mother Christophora and Sister Alison as lecturers.

Winnipeg, Man. St. George. Many attended our Parish Family Lenten Retreat . . . Several attended the Orthodox Retreat in Yorkton . . . We taped a program which involved a discussion of First Century Christianity, and it was shown on the local TV station.

Hermitage, PA. Holy Cross. The Church School students soothed hearts to raise money for their charity project . . . Several of our young people attended a workshop for teenagers on "Chastity and Virginity" . . . Our bookstore has stocked several cassette tapes on the New Testament . . . "Pro-Life Lilies" were available, with a free-will donation given the local Pro-Life organization.

St. Louis, MO. St. Thomas. We have an on-going project to beautify the Iconostasis with repainting, and releasing . . . Our Ladies Auxiliary in Aurora, provided the Palm Sunday fish dinner.

Dunn Loring, VA. Protection of the Holy Mother of God. Fr. Alexander and others from our community joined Bishop Nathaniel at the Orthodox contingent in the "March for Life" in Washington . . . We are slowly building up our church staff, but we still need volunteers as sextons, choir members, Church School teachers.

Cleveland, OH. St. Mary. Following the Liturgy on Lazarus Saturday, a memorial luncheon was provided by the Ladies Auxiliary . . . A tasty luncheon was also served after Liturgy on the Feast Day of the Annunciation by the JA ROYs . . . During the AROY Sports weekend, Cleveland placed second in basketball. The Sportsmanship Award was won by John Trutza III.

Marriage in the Orthodox Church

The Church Considers Marriage a Sacrament

Marriage or Holy Matrimony is a Sacrament through which the Grace of the Holy Spirit is bestowed upon a man and a woman to sanctify the free act by which they agree to be united in wedlock.

Through this Sacrament the natural union between husband and a wife is elevated by Christ into a spiritual union also, in accordance with the prototype of the union of Christ and His Church.

Considering this, in the eyes of the Church, Marriage is not simply a private affair, but an event which concerns the whole Church, which is the Body of Christ. As a matter of fact, in the early days of the Church, marriage was celebrated at the solemn Sunday Eucharistic Liturgy, when the couple to be married took communion and made their vows to join together as man and wife with the whole Church witnessing this act.

For the same reason, the Church has set certain requirements for the Marriage of its sons and daughters and has surrounded Marriage with some of its most touching, beautiful and impressive ceremonies and prayers.

Preparatory Requirements for a Marriage

As a Sacrament, the Marriage ceremony may be performed only by a bishop or a priest. Therefore, when a man or a woman intends to be married, the first thing to do is to contact their priest for spiritual counsel and for instructions on Church requirements and the rites used in the celebration of the Sacrament itself.

Regarding the time of the ceremony, the Church prescribes that it should take place on Sunday after the Holy Liturgy, but in certain countries and on special occasions, permission has been granted for weddings at other times except at night.

Because weddings are associated with dancing and other worldly affairs, weddings are not permitted on those days and periods the Church has set aside for fasting and penance. They are: Wednesdays and Fridays; the four Lents (Christmas, Easter, Sts. Peter and Paul and the Dormition of the Birthgiver of God); the Feast of the Beheading of St. John on August 29; and Holy Cross Day on September 14. Weddings are also avoided on Christmas Day and the following week until January 7, inclusive, and Easter Day and the following week, because at those times private rejoicing should be subordinated to that of the Church, celebrating our Savior's feasts.

To preserve the public character of the wedding and to avoid canonical impediments, the priests are required to announce in advance that the wedding will take place. Those announcements are called Marriage banns.

Taken from Holy Matrimony published by the Romanian Orthodox Episcopate. (See the Publishing Department's Catalog of Merchandise in this issue)

The Orthodox Church usually goes along with the civil requirements regarding the age of the partners, the matrimonial license and the pre-marital health examinations. The couple should comply with the local laws before the religious ceremony.

At each wedding ceremony, a sponsor/witness is required, a man or woman over eighteen years of age and of the Orthodox faith. Blood relatives may stand as sponsors/witnesses for relatives as long as 1) they are Orthodox and 2) practicing their faith and 3) their own marriage has been blessed in the Orthodox Church. The parish priest must be made aware of the sponsor-to-be before announcement is made to be certain that the minimum requirements are met. There will be no dispensation from these requirements. It is sufficient to have one Orthodox witness. The other, however, must be a Christian. **Thus, we do not prohibit close relatives to stand as sponsors/witnesses of relatives in the Holy Mystery of Marriage providing they have met the minimum requirements as stated.**

Marriages between close blood and spiritual relations, such as brother and sister, cousins, godparents, etc., are not permitted by the Church.

Mixed marriages between an Orthodox and a Baptized person who is not Orthodox were originally not admitted. Today, particularly in America where we are living in a mixed society, the Orthodox Church permits them according to the principle of *economia*, which means that the Church, for better practical results than strictness, abstains from applying Canon Law in the hope that the Orthodox person will be able to bring the whole family into the Holy Orthodox Church.

The Orthodox Church emphasizes the indissolubility of Marriage following Christ's own command: "Therefore, those whom God has united, let no man separate." However, as in the case of mixed marriages, the principle of *economia* is applied in the cases of divorce as a condescension for human weakness, and the Church permits her sinful member to enter a new marriage union. This is done usually with a special dispensation from the ecclesiastical authorities. Those widowed by death may remarry without any restrictions. However, the Church does not permit more than three marriages for anyone.

BISHOP NATHANIEL VISITS EAST COAST

Atlantic Coast Deanery Meets

Following the Spring Session of the Holy Synod, which was held in Syosset, New York, His Grace, Bishop NATHANIEL, met with clergy from the deanery at St. Dumitru Church in Manhattan, Friday, March 31.

Present were: **Dean, Rev. Fr. Mircea Marinescu, Rev. Frs. D. Sasu, V. Runcanu, C. Fetea, V. Dumitrescu, G. Calciu, D. Tatulescu** and guest, **G. Schiopu**.

Topics discussed were participation of the children at the three Vatra Summer Camps, AROY, SOLIA distribution in New York, the All America Council, OCA Pension and Insurance Plans, and mission activities and plans for the Greater New York area.

Thus far the Saturday evening vesper program for the Great Lent has been successful and well attended. A monthly "Spiritual Life" program, to be held in rotation on the third Tuesday of each month, was established; further information will come through the parish bulletins.

Clergy present at a deanery meeting of the Atlantic Seaboard Deanery at St. Dumitru Church, Manhattan: His Grace, Bishop NATHANIEL, Rev. Frs. Viorel Dumitru Sasu (host), Gheorghe Calciu-Dumitreasa, Viorel Dumitrescu, Gheorghe Schiopu (guest), Mircea Marinescu (Dean), Dimitrie Tatulescu, Casian Fetea.

St. Mary Parish: Queens

On Saturday morning, His Grace celebrated the Divine Liturgy at St. Mary Church and was assisted by the pastor, Rev. Fr. C. Fetea, Rev. Frs. D. Sasu, V. Runcanu, V. Dumitrescu, G. Calciu, D. Tatulescu, G. Cojanu and G. Schiopu. Preacher was Fr. Fetea.

Following the service the parish offered the clergy a lenten luncheon in the church parlors.

During the day, the Bishop paid a visit to the former priest of the parish, Rev. Fr. Nicolae Barsan. He received by Father and Dna. Preoteasa in their home where Father Nicolae is convalescing.

Descent of the Holy Spirit: Queens

A large number of faithful were present for the vespers service held at St. Bridgit Roman Catholic Church which has given its facilities for use of the Orthodox congregation. Serving with His Grace at the altar were Rev. Fr. V. Dumitrescu, pastor and homilist, Rev. Fr. D. Sasu, V. Runcanu and C. Fetea. At the strana were Rev. Frs. G. Calciu and D. Tatulescu.

Three Hierarchs: Queens

At the invitation of the local parish, Bishop NATHANIEL blessed the new church facilities of the Three Hierarchs parish. The act took place following the Divine Liturgy whereat the Bishop was assisted by the Rev. Fr. Victor Runcanu, parish priest and homilist. Rev. Fr. V. Dumitrescu, G. Cojanu and G. Schiopu. A formal consecration will take place at a later date. Guests took part in a lenten luncheon after services had concluded.

St. Mary: Queens

Returning to the fixed lenten schedule, faithful of New York attended the vesper service at St. Mary Church where the homilist, Rev. Fr. Dumitru Viorel Sasu, preached on the meaning of the cross on the third Sunday in Lent and in our everyday lives. Recalling that the healing Moses offered during the trek through the desert was temporary, Fr. Sasu reminded Christians to rejoice in the knowledge that there is eternal healing through the cross and the gift of unending life. Assisting the Bishop at the altar were, host pastor, C. Fetea, Rev. Frs. D. Sasu, V. Runcanu, and G. Schiopu.

Members of the parish and guests with the clergy at St. Mary parish, Queens, New York, after the Saturday Liturgy.

THE COLLECTED WORKS OF FATHER A. TOTH

Fr. Alexis G. Toth is known as the "Father of American Orthodoxy," a title which he earned because of hardship of his mission, and the results which he achieved. There were, and in the future will be, many missionaries and priests in America, but Fr. Alexis will always remain exceptional.

He came to the United States as a Uniate priest, and much he defended the rights of the Unia as the Roman Catholic Eastern Rite Church, differing with the Western Rite in many ways, including services in the five languages and married clergy. The Roman Catholic Archbishop in Minnesota, John Ireland, did not give him permission to serve his people and criticized the Unia and Fr. Alexis personally. For this reason, Fr. Alexis and his parish in Minneapolis requested that the Russian Orthodox Bishop in San Francisco re-

unite them with the Orthodox Church. They became the only Orthodox parish east of San Francisco.

Under Fr. Alexis' apostolic guidance, 17 Orthodox parishes were established in North America; many others requested his advice. Thousands of Carpathian Uniates followed him and reunited with the Holy Orthodox Church.

Now some of his works have been translated into English and are available in four volumes: the "SELECTED LETTERS, SERMONS AND ARTICLES." Cost = \$24.00.

Order from: AARDM Press; 3217-32nd Ave. N.E.; Minneapolis, MN 55418; U.S.A.

George Soldatow

LEBANON

Continued from page 7

A tragic war in Lebanon which cost more than 100,000 lives, 700,000 injuries, one million displaced persons and billions in property loss:

- Strongly urge all warring factions in Lebanon, in the true spirit of Christianity and Islam, to stop all indiscriminate shelling and other forms of hostilities immediately.

- Appeal to the President of the United States to use his good offices to help end the carnage, bring peace to war-torn Lebanon and provide immediate and more substantial humanitarian assistance to alleviate some of the suffering of the Lebanese people.

- Respectfully request that all members of the Arab League intensify their efforts to mediate a permanent cease fire and bring a lasting peace to Lebanon.

- Request that all warring factions in Lebanon immediately lift all commercial blockades in every Lebanese port.

- Strongly urge all factions in Lebanon to forthwith begin a constructive dialogue and agree on rational, needed political reforms to the Lebanese constitution and other institutions.

- Strongly urge all concerned parties in the Lebanese War to lay down their arms and bring normal life to the Lebanese society.

- Condemn all attempts by Israel and any Arab or non-Arab country to make Lebanon an arena for their inter-conflicts and regional ambitions.

- Appeal to the United Nations and especially the members of the Security Council to use their influence to affect the complete withdrawal of Israeli forces from southern Lebanon in accordance with the United Nations resolutions (425, 508 and 509) as a first step toward the withdrawal of all non-Lebanese forces.

His Grace, Bishop NATHANIEL, offered prayers at the gravesite of the late thrice-blessed Metropolitan Orestes Chornok, first bishop of the Carpatho-Russian Greek Catholic Diocese of Johnstown, Pennsylvania. Metropolitan ORESTES continued the work of the thrice-blessed Archpriest Alexis Toth. The diocese is celebrating its 50th Anniversary.

ATTEND THE 1989 E.O.C.A. CONFERENCE!

The Eastern Orthodox Catechetical Association (E.O.C.A.) will have its 34th annual week-long conference at St. Paul's Retreat Center, 2333 Schoolcraft, Detroit, Michigan, from Monday, June 19 to Friday, June 23, 1989. The theme of the conference will be "Evangelization in Secularized America." Fr. Gordon Walker of the Evangelical Orthodox Mission of the Antiochian Archdiocese will present a series of three lectures. Fr. Paul Jannakos will deliver a series of lectures on "Orthodox Christianity and World Religions," and Fr. George Shalhoub will talk on "One's Relationship with God." A daily cycle of liturgical services along with the Divine Liturgy will be provided.

The cost for room, board and registration will be \$125.00 per person. Nonresident participants will be charged \$4.00 per lecture, or \$10.00 per day (excluding meals).

For more information please write or call: Presbytera Kathleen Biernacki, 2452 Meadowcroft Dr., Burton, Michigan 48519, Phone: 1-313-742-9645.

CATALOG OF MERCHANDISE

ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE PUBLISHING DEPARTMENT

BOOKS

Holy Liturgy for Orthodox Christians. The Liturgy of St. John Chrysostom with notes and explanations (Romanian and English parallel texts). Hard cover = \$6.00.

Holy Matrimony. Explanatory notes, Betrothal, and Marriage Service and Service for Wedding Anniversaries according to the use of the Romanian Orthodox Church (Romanian and English parallel texts). Paper = \$2.00. Hard cover = \$3.50.

Funeral Service. Service of the Wake, Burial Service for Laymen, Blessing of the Memorial Meal, the Memorial Service, Little Memorial Service, Blessing of the Cemetery Monument, Burial Service during Bright Week and funeral music arrangements according to the use of the Romanian Orthodox Church (Romanian and English parallel Texts). . . . Paper = \$3.00. Hard cover = \$5.00.

Romanian Orthodox Liturgical Music (Holy Liturgy):

Three Voices (Romanian & English) \$3.00
Three Voices (English) \$3.00
Four Voices (Romanian) \$3.00
Four Voices (English) \$3.00

Unison Liturgical Responses (Holy Liturgy). Romanian and English \$2.50

Acatist Hymns:

To Our Venerable Mother Paraschiva
(Rom/English) \$2.00
Dormition of the Mother of God (English). \$1.00

Colinde de Craciun. A selection of the most popular Romanian carols with music. J. Tomulet. (Romanian) \$2.50

Beliefs of Orthodox Christians. A short and very clear catechism, translated into English from the works of Metropolitan Irineu Mihalcescu. \$2.50

The Romanian Orthodox Episcopate of America: The First Half Century, 1929-1979 — Gerald J. Bobango \$10.00

Religion and Politics: Archbishop Valerian Trifa and His Times — Gerald J. Bobango \$10.50

Valerian (1951-1984) — Traian Lascu \$2.00

Anniversary Albums:

Twenty Years in Pictorial Review. The life of the Romanian Orthodox Episcopate, 1952-1972 \$2.50

Historical Anniversary Album, 1929-1979. A survey of the Romanian Orthodox Episcopate of America and its parishes in the United States and Canada. \$5.00

50th Anniversary of the Installation of Bishop Policarp Morusca, 1985. Rom/English text with pictures \$2.00

50th Anniversary of the Vatra Dedication, 1938-1988. Rom/English text with pictures . . Small = \$2.00, Large = \$5.00

Carte de rugăciuni pentru bolnavi. Cuprinde cuvinte de încurajare și cele mai potrivite rugăciuni pentru cazul când omul se află în suferință. Bună pentru a se da bolnavilor acasă ori în spital. \$1.00

Indreptar Ortodox — Nae Ionescu \$1.00

On the Priesthood — St. John Chrysostom \$5.95

On Holy Icons — St. Theodore the Studite \$5.95

On the Incarnation — St. Athanasius \$5.95

Christian Sacraments — St. Cyril of Jerusalem \$5.95

On Wealth and Poverty — St. John Chrysostom \$5

On the Divine Liturgy — St. Germanus \$5

On Marriage and Family Life — St. John Chrysostom . \$5

On the Divine Images — St. John of Damascus \$5

Holy Week and Easter Services, compiled by Fr. George Papadeas. All the services of Holy Week & Easter in Greek English parallel text \$15

ICONS (Supplies Limited)

Sizes:

Small (S) = 4x6 (approx) \$6

Medium (M) = 8x10 (approx) \$12

Large (L) = 11x13 (approx) \$18

Mother of God (M) / Christ, Mother of God, John the Baptist (S) / Christ All-Powerful (M,S) / Christ "Made without Hands" (M,S) / Christ — Humility (M) / Holy Trinity (S) / Crucifixion of Christ (L) / Resurrection — Empty Tomb (S) / Raising of Lazarus (M) / John the Baptist (S) / Archangels Michael, Gabriel (S) / St. Peter (S) / St. Paul (M,S) / St. George (S) / St. Ambrosius (M) / St. Herman (M)

"Our Lady of the Vatra" Icon Prints

S = 4x6 (\$1.00); M = 5x8 (\$2.00); L = 7x11 (\$4.00)

OTHER ITEMS

Prophora Bread Seal (Plastic) \$12

Sterling Silver Cross (Blue Inlay) \$20

Silver-Plated Holy Water Container \$40

Gold-Plated priest's hand cross \$50

Cassette Tape: "Traditional Romanian Orthodox Christmas Carols in English," by the Pan-Orthodox Madrigal of Washington, D.C. English/Romanian texts included \$10

ORDER FORM

SOLIA-THE HERALD

146 W. Cortland • Jackson, MI 49201-2208
(517) 522-4800

Name _____

Address _____

City _____ State _____ Zip _____

QTY.	DESCRIPTION	AMOUNT

SUBTOTAL

4% SALES TAX (MI RESIDENTS)

SHIPPING CHARGES (SEE CHART)

TOTAL

Shipping Charges

Order Subtotal	Add
\$ 1.00 - 10.00	\$2.00
\$10.01 - 25.00	\$3.00
\$25.01 - 50.00	\$4.00
\$50.01 and up	8% of subtotal

Please make check payable in U.S. currency to SOLIA-THE HERALD Publishing Dept.

PARISH REGISTER

Baptisms

Boucher, Peter John, son of Robert and Elaine Stan Boucher, Redford, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Godparents: Eleanor Conrad and Barbara O'Donnell.

Drilea, Maria Georgeta, daughter of Mircea & Florica Drilea, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparents: Stefan & Georgeta Ionescu.

Morenciu, Mihai Florian, son of Liviu & Silvia G. Morenciu, Detroit, MI. Descent of the Holy Ghost, Warren, MI. Godparent: Constantin Ninoy.

Nicola, Christine, daughter of Dimitru & Lenuta Nicola, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparents: Justin & Maria Balta.

Radu, Annica Elizabeth, daughter of Thomas & Monica Szell Radu, Reminderville, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: John & Elizabeth Regule and John & Paula Hategan.

Sandu, Monica, daughter of Ioan & Valerica Sandu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ilie & Livia Basaraba.

Simaku, Nicholas Andrew, son of Mark & Debbie Simaku, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparent: Nancy Egan.

Ticu, Diana, daughter of Liviu V. & Adriana E. Ticu, Livonia, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: Mihaela & Adrian Gheorghiu.

Wixson, Brandon Eugene, son of Douglas & Donna R. Wixson, Garden City, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts, MI. Godparent: Darryl Rochon.

Wixson, Zachery Douglas, son of Douglas & Donna R. Wixson, Garden City, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Godparent: Darryl Rochon.

Ziriada, Charles Samuel, son of Peter & Susan Ziriada, Calgary, Alta. St. Mary, Calgary, Alta. Godparents: Fr. Michael & Psa. Lillian Lupu.

Received into the Church

Ordos, John, Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Rev. Fr. Romey Rosco. March 18, 1989.

Marriages

Balos, Dorel and Eliza Talpa, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Valeriu & Paulina Cercel.

Bibolar, Liviu and Victoria Pujev, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Nick Selejan.

Cotosman, Philip John and Cynthia Marie Giuliano, Glendale Hgts., IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: John & Liz Kisbac.

Deceased

Abbott, Ann A., 41. St. George, Canton, OH.

Buta, Serafin Simon, 77. Holy Trinity, Youngstown, OH.

Chelsea, Marie B., 69. Holy Resurrection, Warren, OH.

Costea, Mihai, 43. St. George, Toronto, Ont.

Jonascu, John, 70. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Manciu, Mihai, 74. St. Nicholas, Detroit, MI.

Manescu, Mary, 71. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.

Mara, John, 87. St. Mary, Cleveland, OH.

Palade, John, 78. St. Mary, Chicago, IL.

Parau, Acsente, 65. St. Elias, Ellwood City, PA.

Popa, Nela, 38. St. George, Toronto, Ont.

Russi, Paul, 94. Holy Nativity, Chicago, IL.

Sarafoleanu, Tania, 58. Holy Nativity, Chicago, IL.

Toda, Minnie Marie, 77. Holy Resurrection, Warren, OH.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M Gregory Butoi, Bay Village, OH ...	\$ 50.00
George Dobrea, Cleveland, OH	50.00
M/M John Tilea, Youngstown, OH	50.00
M/M Aurel Ciocanea, Cleveland, OH	25.00
Christine Ciulei, Warren, OH	25.00
M/M Louis Martin, Cleveland, OH	25.00
Constantin T. Nan, Dallas, TX	25.00
Nick Schiau, Jr., Cleveland, OH	25.00
M/M Michael Ionescu, Cleveland, OH	10.00

EPISCOPATE PARISH DUES

St. Elias, Ellwood City, PA	\$ 255.00
St. John, Niles, OH	195.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	120.00
Sts. Peter & Paul, Canora, Sask.	75.00CF

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Credinta Ladies Auxiliary, Chicago, IL	\$ 100.00
Credinta Stramoseasca Ladies Auxiliary, Akron, OH	100.00
Holy Resurrection Ladies Auxiliary, Warren, OH	100.00
St. Mary Ladies Auxiliary, Chicago, IL	100.00
St. George Ladies Auxiliary, Canton, OH	50.00
Holy Cross Ladies Auxiliary, Alexandria, VA	50.00

EPISCOPATE (PARISH) SUNDAY

Presentation, Akron, OH	\$1,618.00
St. George, Canton, OH	767.00
Holy Cross, Alexandria, VA	50.00

SOLIA

(March 29, 1989 — May 4, 1989)

FRIENDS OF SOLIA

\$24.00

M/M Gregory Butoi, Bay Village, OH
Ruth Dumineca, Philadelphia, PA
M/M Louis Martin, Cleveland, OH

\$20.00

Alex Ungurian, Oakland, MAN
M/M Vasile Zguroui, Los Angeles, CA

\$15.00

Olga Breeze, Chicago, IL

\$14.00

Bill Danchilla, Canora, SASK
George Cheredaryk, Canora, SASK
Eileen Danchilla, Canora, SASK
George Gullason, Yorkton, SASK
Don Danchilla, Yorkton, SASK

\$12.00

Emilia Yanko, Detroit, MI
Stefan Cordos, Irvan, CA
Veronica Teja, North Smithfield, RI

John Friscan, Roseville, MI
Barbara Lazar, Youngstown, OH
John Tilea, Youngstown, OH
Harold Haynes, Akron, OH
Eugene Widican, Akron, OH
Mary Steitz, Youngstown, OH
Rev. Paul Craciun, Jr., Fr. Myers, FL
Christine Ciulei, Warren, OH

\$10.00

M/M Miron Butariu, Los Angeles, CA

SUBSCRIPTIONS

Dan Motet, Honolulu, HI
Irene Romcea, Plymouth, MI
George Trotogett, Warren, OH
John G. Vlad, Jr., Alhambra, CA
Elizabeth Kirk, Scottsdale, AZ
Titu Doctor, Marietta, GA
George Donison, Ancaster, ONT (2 yrs.)
St. Edward Brotherhood, ENGLAND
Christina Rieger, Larose, LA
Mary Lazar, Ruskin, FL
John Plesia, Westerville, OH
Rev. George Rus, Farmington, MI

Romuel Crishon, Greenfield, IN
John Nasea, Jr., Allen Park, MI
John Solomon, Tiffin, OH
M/M George Dan, Smithfield, VA (2 yrs.)
Elizabeth Pope, Baltimore, MD
Margareta Benchea, Clearwater, FL
M/M Spiridon Balulescu, Lexington, MA
M/M Mircea Fotino, Boulder, CO
St. Mary's Orthodox Church, Chicago, IL
M/M John Salcau, Ypsilanti, MI
Holy Trinity Orthodox Church, Los Angeles, CA

REMINDER

SCHOLARSHIP DEADLINES

GOLDY — JULY 10, 1989

STANITZ/AROY — JULY 1, 1989

(See April issue for more details)

MISSION FUND

Anonymous\$ 150.00
Anonymous 30.00

BISHOP'S (TRAVEL) VISITATION

Three Hierarchs, Ridgewood, NY\$ 500.00
Holy Trinity Greek Orthodox Church, Dallas, TX 258.00
St. Seraphim Orthodox Cathedral, Dallas, TX 200.00
St. Mary's, Elmhurst, NY 150.00
Anonymous 142.00
Descent of the Holy Ghost, Warren, MI 100.00
Holy Cross, Alexandria, VA 50.00

GENERAL DONATIONS

St. George Cathedral, Southfield, MI 778.10
(Special Sunday Envelope Collection)
Lucian Dajdea, Ridgewood, NY 200.00
Rev. Fr. Virgil Suci, Chicago, IL 100.00
St. George Romanian Catholic Cathedral, Canton, OH 25.00
Rev. Fr. & Psa. Alexander Webster, Alexandria, VA 25.00
Victor T. Leahul, Redford, MI 20.00
Mrs. Mary Vilcu, Griffin, Sask. 20.00CF
Stefana Faifar, Warren, MI 15.00

MEMORIAMS

Credinta Ladies Auxiliary, Chicago, IL .. 25.00
(Memoriam to Victoria Trotogett)

VIDEO & SOUND CASSETTES AVAILABLE

Sound cassettes (\$8.00) and video cassettes (\$23.00) of the 2nd Annual Nativity of Our Lord Music Festival held on December 11, 1988, at St. George Cathedral may be obtained by writing to:

Psa. Mary Copacia
5993 Wilmington Dr.
Utica, MI 48087
(313) 739-0076

POFTĂ BUNĂ

Cookbook —

IXth Edition

(Price increase as of 2/1/89)

RED

HORIZONS

by Gen. Ion Pacepa

ORDER

___ copies of POFTĂ BUNĂ @ \$7.00 each = ___

___ copies of RED HORIZONS @ \$19.95 each = ___

TOTAL = ___

MAKE CHECK PAYABLE TO:

St. Mary's Society, 3256 Warren Road, Cleveland, Ohio 44111
Postage is included

Name _____

Address _____

City _____ Zip _____

OBITUARY

† REV. NICOLAE MOLDOVAN †

The Rev. Nicolae Moldovan, beloved Priest Emeritus of Holy Cross Church, Hermitage, Pennsylvania, passed away on April 18, 1989, at the age of 80.

He was born in Idiciu, Romania, on December 11, 1908, to John and Maria Barson Moldovan. He graduated from the Liceu in Dumbraveni, and from the Theological Academy of Sibiu, majoring in philosophy and church laws. He was ordained into the priesthood on August 15, 1932, and served briefly in Romanian churches before immigrating to the United States, where he began his pastoral duties at Holy Cross Church on April 1, 1934. He faithfully served this parish until he retired in 1975.

During his long tenure at Holy Cross, he instituted many worthy projects and activities needed for a good parish life, always capably assisted by Preoteasa Victoria, nee Bertza, Moldovan. Under his guidance, the present church complex was built. Also an active leader in community affairs, he was admired, respected, and loved by all who knew him.

He was also active on the national level. He served on the committees to reorganize the Episcopate and to elect Bishop Valerian; he served on the Episcopate Council for 25 years; he served as editor for the SO-LIA for 8 years; and, with Fr. John Trutza, he founded AROY in 1949.

A dedicated missionary throughout his active life, Father established parishes in Niles and Salem, Ohio; in Baltimore, which later moved to Washington, D.C.; and in Toronto, Canada; and assisted at many churches even during his retirement.

HIS GRACE BISHOP NATHANIEL

Cordially invites faithful members and friends of our Episcopate to take part in the traditional commemoration of

MEMORIAL DAY

Monday, May 29, 1989

Vatra Românească

PROGRAM

10:30 a.m. — Divine Liturgy

12:00 a.m. — Memorial for deceased services forces: at the A.R.O.Y. flag poles
— Parastas and blessing of the graves: at the Cemetery Pavilion.

1:00 p.m. — Pomana-lunch

Let us Orthodox Christians sanctify this American holiday by raising our voices in prayer to the risen Lord for the souls of our beloved who have fallen asleep and who await resurrection.

INVITATION

The Parish Council and Faithful of
St. John Chrysostom Parish of Niles, Ohio
cordially invite you to participate in the
Service of Blessing the Renewed Interior
of their sanctuary

Sunday, May 28, 1989

10:00 a.m. Greeting of His Grace,
Bishop NATHANIEL

Hierarchal Divine Liturgy

1:00 p.m. Festive Banquet in the Church
Parlours

**Church Address: 135 S. Chestnut Street
Niles, Ohio**

**Information: Mr. Tom Hordobet
(216) 652-5906**

To accommodate the large throng of mourners, his body lay in state at Holy Cross church where the Saracusta service was held on Thursday evening. Funeral services were on Friday, April 21, presided by His Grace Bishop Nathaniel. The serving priests included the Rev. Frs. Gregory Becker, Christopher Davis, Richard Grabowski, Laurence Lazar, John Mancantelli, Michael Polanichka, Raymond Samoila, Panteleimon Stanciu, Constantin Tofan, and John Zdinak.

Fr. Moldovan is survived by his beloved wife, Preoteasa Victoria; two daughters, Mrs. Robert (Adela) Price, Jr. and Mrs. Walter (Mariana) McMullen; three grandchildren and a great-grandchild.

May his memory be eternal. Dumnezeu să-l odihnească.

SFÂNTUL IOAN DAMASCHIN **— TEOLOGUL SFINTELOR** **ICOANE**

Pronia divină a rânduit ca fiecare etapă istorică să aibă corifeii săi. Afirmatia este îndreptătită în mod special pentru perioada primelor opt secole creștine, când datorită frământărilor generate de diversele erezii s-a produs și sistematizarea doctrinei creștine în cele șapte soboare ecumenice. Ultimul seism ce a zguduit Biserica în perioada crepusculară a epocii patristice a fost iconoclasmul, ca o consecință a disputelor hristologice din sec. IV-VII. În principal era contestată legitimitatea pictării Mântuitorului Hristos, pentru că, se pretindea, aceasta era o dovadă de nestorianism.

Cel care a declanșat iconoclasmul a fost împăratul bizantin Leon III Isaurul (717-741) al cărui edict, din anul 726, ce interzicea cultul sfințelor icoane, fusese precedat de o furibundă campanie menită să convingă pe credincioși că cinstirea icoanelor e idolatrie ce atrage mânia lui Dumnezeu. Dacă tendințele iconoclaste erau mai vechi, ele au fost întreținute și ațâțate atât de evrei cât și de musulmani ale căror religii neagă întruparea lui Hristos, Dumnezeu-Omul. E suficient să amintim că Leon III era de origine siriacă, ca și fiul său, Constantin V Copronimul (741-775), cel care anula chiar și cultul Sfintei Fecioare și al sfinților.

Un lucru trebuie subliniat dintru început. Iconoclaștii nu erau nici ateii, nici raționaliști, în sensul de azi al termenilor. Dorința lor sinceră, dar evident eronată, de a epura Biserica de așa numitele practici idololatrice poate fi cuprinsă cel mai exact în noțiunea de erezie. Pentru că ceea ce uitau acești împărați iconoclaști e că, cinstirea icoanelor n-a fost impusă de vreun edict imperial, ci a înflorit în mod firesc, iar Biserica se pomenise de veacuri folosindu-le și cinstindu-le așa cum creștinii din era primară cinstiseră icoana nefăcută de mână-mahrama Mântuitorului.

La anul 730 Leon III Isaurul convoacă un sinod în care peste 300 de episcopi condamnă cultul icoanelor, mai puțin patriarhul Gherman al Constantinopolului, din care cauză e înlocuit de oportunistul Anastasie, care semnează și-n numele Bisericii deciziile iconoclaste.

Constantin V Copronimul convoacă la 754 al doilea sinod iconoclast, mai drastic decât primul, care prin cele 8 anatematisme ale sale interzice total cultul, zugrăvirea și folosirea sfințelor icoane.

Cu cât acțiunea iconoclastă era mai înverșunată, cu atât rezistența iconofilă se intensifica. Toate Bisericile ortodoxe răsăritene, în special cele de pe pământul musulman, care scăpau de sub influența Împăratului, au proclamat ca autentică vechea practică iconofilă, desolidarizându-se de patriarhul bizantin Anastasie. Același lucru se întâmplă și-n Apus prin sinodul iconofil de la Roma din 731.

Adevărul ortodox relativ la sfințele icoane, așa cum a fost el trăit în Biserica primară este reafirmat și-n Biserica noii Rome, Constantinopole, sub împărăteasa Irina (780-802), care convoacă cel de-al VII-lea sinod ecumenic la Niceea în 787, la inițiativa patriarhului Tarasie din Constantinopole și a Papei Adrian I. De la începutul secolului următor s-a desfășurat o două fază a iconoclasmului, încheiată prin înfrângerea lui la sinodul local de la Constantinopol, convocat de împărăteasa Teodora la anul 843, putem afirma că lupta principală fusese câștigată de cinstitorii sfințelor icoane la 787. Atunci când, prin orosul ultimului sinod ecumenic, citit de Teodor, episcop de Taurianum, s-a restabilit Ortodoxia și însăși doctrina Bisericii se amplifica printr-o plastică expunere asupra teologiei icoanelor.

Bărbatul providențial cerut de frământarea epocii, ultimul mare părinte al Bisericii de Răsărit, care încheie perioada patristică, aducând o contribuție substanțială la triumful ortodoxiei împotriva ereziei iconoclaste și la sistematizarea teologiei icoanelor, a fost sfântul Ioan Damaschin, mort la 749, supranumit teologul icoanelor. Acesta a scris trei tratate antiiconoclaste între anii 726-730, sintetizând doctrina iconofilă a sfinților Părinți de până la el, dezvoltată în cadrul haric al Tradiției Bisericii patristice. În aceste tratate el redă un serios fundament teologic cultului sfințelor icoane, care va fi preluat de teologii de mai târziu și care va și constitui formula dogmatică a sinodului VI ecumenic.

Dintru început, marele teolog lămurește sensul exact al noțiunilor "icoană" și "închinăciune". Prin icoană el arată că se înțelege tot ceea ce reproduce și se aseamănă cu un prototip dar care se deosebește oarecum de acela. "Icoana este asemănare care înfățișează

continuare pe pag. 1

originalul, zice sfântul Părinte-cu toate acestea există oarecare deosebire între icoană și original, deoarece icoana nu se aseamănă în totul cu originalul (Sf. Ioan Damaschin, Cultul sfințelor icoane, trad. D. Necicioru, Buc., 1937, p. XXII). În același timp "orice icoană scoate la iveală și arată ceea ce nu se vede" (P.G., 94, 1337, B).

Pornind de la ceea ce diferențiază prototipul de icoană, el subliniază 6 grupe de icoane:

1. Icoana naturală: fiul cuiva este icoana naturală a celui pe care l-a născut. Fiul lui Dumnezeu este prin excelență icoana naturală a Tatălui, căci El poartă în întregime în El Insuși pe Tatăl, deosebindu-se în aceeași măsură numai că este cauzat (Pg., 94, 1240, C).

2. Ideile sau paradigmele divine, care se găsesc în Dumnezeu, despre cele ce vor fi, adică despre sfatul lui cel mai înainte de veci, constituie al doilea fel de icoană.

3. Al treilea fel de icoană este cel prin poziție sau imitare, adică omul. Acesta prin fire e om dar prin imitare e icoana Dumnezeirii.

4. Al patrulea fel de icoană este acela prin care înfățișăm, în scris sau prin chipuri, cele nevăzute și necorporale, din cauza neputinței noastre de a contempla cele necorporale în afară de corpuri și fără o analogie cu lucrurile ce ne cad sub simțuri.

5. Al cincilea fel de icoană e cel ce înfățișează și închipuiează mai înainte cele viitoare, pe care l-am putea numi tip sau simbol.

6. Al șaselea fel de icoană este acela spre aducere aminte a unor fapte trecute, minuni sau virtuți. Aceasta icoana propriu-zisă pe care Sf. Ioan Damaschin se angajase să o aplece de atacul distructiv al iconoclaștilor pe care el o consideră a fi de două feluri: primul când înfățișăm cele petrecute prin scris, pentru ca, prin citire, oamenii să ia cunoștință de ele, de exemplu: tablele lui Moise în Vechiul Testament. Al doilea fel când zugrăvim chipurile bărbaților virtuoși și sfinți, ceea ce este icoana în cel mai apropiat sens, atunci și astăzi.

Odată fixate felurile și sensurile icoanei, marele teolog sirian trece să arate sensul "închinăciunii", termen care asemenea cu mai multe înțelesuri:

1. Adorarea-latria-, cuvenită numai lui Dumnezeu singurul prin fire demn de închinăciune."

2. Închinăciunea adusă prietenilor și slujitorilor lui Dumnezeu așa cum Iosua Navi (V, 14) și Daniel (VIII, 7) s-au închinat îngerului.

3. Închinăciunea adusă locurilor lui Dumnezeu, după cum zice David: "Să ne închinăm la locul unde au stat picioarele Lui" (Psalm XIII, 17).

4. Închinăciunea acordată lucrurilor afierosite Domnului, așa cum evreii se închinau cortului.

5. Închinăciunea ce ne-o acordăm unii altora ca unii care avem partea lui Dumnezeu și suntem făcuți după chipul Lui.

6. Închinăciunea dată stăpânirilor pământești (Romani XIII, 2).

7. Și, în sfârșit, aceea conform căreia robii se închină stăpânului și cei care au nevoie de ajutor — binefăcătorului lor.

Observând aceste 7 feluri distincte de închinăciune, teologul sfințelor icoane stabilea un anumit tip de relații interpersonale pe care le clasează după criterii, arătând că închinăciunea este "simbolul fricii dar și al darului, al cinstei, al supunerii și al smereniei" (Pg., 94, 1356, C). Numai lui Dumnezeu îi datorăm închinăciune pentru ființa Sa, adorare-, în timp ce pentru celelalte persoane relația de închinăciune e în corelație cu poziția acestora față de Dumnezeu și deci finalitatea acestei închinăciuni e tot Dumnezeu. Pentru ca cultul ce se aduce creaturii se motivează pe relația aceleia cu Dumnezeu.

Iconoclaștii subliniau că dumnezeirea, ca și toate lucrurile spirituale nu se pot reda prin icoane, nu pot fi mărginite de materie. Acestei obiecții, Sf. Ioan Damaschin îi răspunde în parte prin gruparea sensurilor noțiunii de icoană, arătând că, deși icoana reflectă fidel prototipul, nu-i repetă ființa, cu excepția primei grupe de icoane în care icoana are aceeași ființă ca și originalul, fiindcă ipostaziază ființa Tatălui.

Răspunsul exhaustiv la această obiecție îl dă sfântul Părinte, intuind magistral, ca cel mai neîndoielnic temei al pictării și cinstirii icoanelor, întruparea Mântuitorului Hristos: "Zugrăvesc pe Dumnezeu nevăzut, nu ca nevăzut, ci ca pe Unul care s-a făcut văzut pentru noi prin participare la corp și sânge. Nu zugrăvesc Dumnezeirea nevăzută, ci zugrăvesc corpul văzut al lui Dumnezeu" (Pg., 94, 1236, A.B.).

Despre mult controversatul text din Decalog (Exod., XX, 4; Deuteronom, V, 8), conform căruia Dumnezeu ar fi interzis total reprezentarea lucrurilor spirituale, text citat cu aceeași interpretare și de iconoclaștii vremurilor moderne, — cultele protestante și neoprotestante, — Sf. Ioan Damaschin subliniază că o asemenea interpretare a acelui text dezvăluie necunoașterea exactă a Sfinței Scripturi. Pentru că, zice el, Scriptura unește adorarea cu închinarea, iar interdicția de a adora alte persoane în afară de Dumnezeu a fost dată evreilor tocmai pentru a-i împiedica să cadă în idolatrie.

Dacă am interpreta textul respectiv în maniera iconoclastă, fie ea modernă sau antică, ar însemna să-L punem pe Dumnezeu în contradicție cu Sine însuși pentru că tot El poruncise să facă cortul mărturie (Exod XXXI) în care erau reprezentați heruvimii.

Interdicțiile poruncite celor de sub lege nu se mai extind asupra celor de sub har pentru că noi "am primit de la Dumnezeu puterea de discernământ și știm ceea ce poate fi înfățișat și ceea ce nu poate fi înfățișat pe icoană" (Pg., 94, 1237, D). Cel ce a făcut cel dintâi icoana, a fost însuși Dumnezeu, care a născut pe Fiul Său, Unul-Născut și Cuvântul Lui, icoana Lui cea vie, naturală și chip cu totul asemenea al veșniciei Lui. Pe

continuare la pag. 18

lângă că se fundamentează pe revelație, pictarea și cinstirea icoanelor zidește, pentru că ele ne mijlocesc cuprinderea adevărurilor de credință.

Iconoclaștii erau de două feluri: a) radicalii care negau atât folosirea cât și cultul icoanelor și b) moderații care condamnau numai cultul icoanelor. Și totuși chiar și iconoclaștii radicali acceptau să se aducă închinare Sfintei Cruci și Sfintei Evanghelii. Pentru aceasta sfântul Ioan Damaschin demonstrează legitimitatea cultului sfintelor icoane, arătând că "dacă ne închinăm chipului crucii, din orice l-am face, pentru ce să nu ne închinăm icoanei Celui răstignit?" (Pg., 94, 1272, B). Pentru că "cinstea adusă icoanei se îndreaptă către Cel înfățișat în icoană" și icoana va fi venerată "nu ca Dumnezeu, ci ca icoana Dumnezeului întrupat" (Pg., 94, 1269 B).

Nu trebuie să se înțeleagă că ne închinăm materiei din care e făcută icoana ci celor înfățișați pe ea. Valoarea ei materială intrinsecă dispăre, e substituită de "valoarea" harică a chipului înfățișat pe ea.

Criteriul hristologic al demonstrației îi conferă Sfântului Părinte o mare prestanță teologică. Dar el ține să afirme că nu numai icoanele Mântuitorului trebuiesc cinstite ci și cele ale sfinților, care sunt "fiii lui Dumnezeu" (Rom. VIII, 14), moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos (Rom. VIII, 17, Gal. IV, 7). Cum sfinții sunt cu adevărat dumnezei, dar nu prin fire, ci prin participare la firea lui Dumnezeu, tot astfel sunt demni de închinăciune, nu din pricina firii lor ci din cauză că au în ei pe Cel prin fire demn de închinăciune, în același chip în care, fierul înroșit nu este prin fire cu neputință de neatins și arzător, ci pentru că participă celui arzător prin fire. Ne închinăm deci sfinților ca unora ce sunt slăviți de Dumnezeu. . . Nu ne închinăm lor ca unora care ar fi prin fire dumnezei și binefăcători ci ca unor servi și slujitori ai lui Dumnezeu" (Pg., 94, 1352, C).

Iată dar, cât de dialectic și de armonios prezintă el nu numai legitimitatea cultului sfinților în raport cu cultul Mântuitorului, ci și cultul icoanei sfinților în raport cu cultul icoanei Mântuitorului Hristos. Pe baza acestei elevate demonstrații teologice, Sinodul VII ecumenic va preciza că icoanele trebuiesc cinstite și că numai închinarea datorată lui Dumnezeu se numește adorare în timp ce cea acordată sfinților se numește venerare. Pe Prea Sfânta Fecioară o cinstim nu ca pe Dumnezeu ci ca pe Maica Dumnezeului întrupat. În Biserica ortodoxă închinăciunea acordată Maicii Domnului se numește supravenerare, ea fiind cea mai aleasă între sfinți.

Temeiul teologic al venerării sfintelor icoane se extinde dacă observăm rolul lor în cultul Bisericii de totdeauna, rol care s-a constituit într-un susținător și amplificator al evlaviei creștine. El are două aspecte: instructiv-educativ și harismatic.

1. Instructiv-educativ. — Sf. Ioan Damaschin spune că "icoanele sunt cărți pentru cei neștiutori de carte și cronici ale cinstirii sfinților, instruind fără cuvinte

pe cei care le văd și sfințind vederea. Nu am prea multe cărți, continuă el, și nici nu am timp liber spre a citi întru însă în biserică, spitalul obștesc al sufletelor, înăbușit de gânduri ca de niște spini, podoaba picturii mă atrage să mă uit, îmi desfătează vederea ca o livadă și, pe nesimțite, mărirea lui Dumnezeu pătrunde în suflet. Am privit răbdarea mucenicului, răsplata curănilor și mă aprind ca prin foc de dorința de a-l imita. Căzând la pământ mă închin lui Dumnezeu prin mijlocirea mucenicului și mă mântui" (Pg., 94, 1268 A-B). Este aici schițat, în mod excepțional, efectul psihologic-educativ al icoanelor spre urmarea și imitarea celor ce au învins și s-au distins în virtute și spre evitarea răului. În același timp e subliniată direcția spre care se îndreaptă închinăciunea noastră, care, chiar în fața icoanei sfinților, țintește tot spre Dumnezeu care s-a preamărit prin sfinții Săi.

2. Harismatic. — În teologia iconică, teologia icoanelor a lărgit oarecum dezbaterea legând problema cultului sfintelor icoane de rolul ce l-au avut riturile și obiectele sensibile în opera mântuirii și sfințirii noastre, ca și posibilitatea sfințirii și ridicării materiei la o stare supranaturală. Caracterul apologetic al celor trei Tratatate, îi permit însă Sf. Ioan Damaschin abia să atingă problema acordării unei puteri quasi-sacramentale icoanelor. Totuși, spune el, așa după cum se dă har dumnezeesc "celor materiale din pricina numelor celor pictați pe icoane," tot așa, "dacă cel zugrăvit este plin de har, participă și icoanele la har în măsura credinței" (Pg., 94, 1264, B-C). Prin această afirmație se fixează și mai clar rolul icoanelor în cultul creștin de totdeauna, în cadrul căruia, ele au o necesitate de formă prin efectul instructiv-educativ și harismatic, devenind un mijloc de comuniune între rugător și Dumnezeu, Fecioară sau sfinți.

După mai bine de 1200 de ani de la izbucnirea seismului iconoclast, putem realiza contribuția inestimabilă a Sf. Ioan Damaschin la definitivarea teologiei icoanelor. El și-a construit demonstrația sa pe linia Tradiției Bisericii, susținând-o adeseori cu citate din Sf. Părinți, în special din Sf. Vasile cel Mare. El n-a căutat să impună cultul sfintelor icoane pentru că acesta exista de la început în Biserică, ci i-a dat un temei doctrinar izvorât din Sf. Scriptură și Sf. Tradiție. După cum am afirmat mai sus, prin hotărârea dogmatică a Sinodului VII ecumenic, Biserica a preluat și oficializat doctrina Sf. Ioan privitoare la semnificația icoanelor în cultul creștin, doctrină care și-a menținut neștirbită valoarea ei în Biserica ortodoxă.

Prin prisma spiritului ecumenic, datorită căruia se urmărește reconsiderarea vechilor raporturi între diferitele confesiuni creștine, dintre care unele n-au mai păstrat acuratețea doctrinară a cultului creștin din perioada Bisericii primare, putem considera că demonstrațiile Sf. Ioan Damaschin cu privire la cultul sfintelor icoane, pe lângă că îndrituiesc praxisul ortodox al cinstirii icoanelor, îl și impun acolo unde a fost anulat pe preținse temeieri revelaționale.

Preot DUMITRU MĂCĂILĂ
Alliance, Ohio

ROMÂNIA-TRADIȚIE ȘI CULTURA ISIHASTĂ (III)

Această mișcare începe cu apariția primelor FILOCALII, culegeri din sfinții părinți a unor texte de frumusețe duhovnicească deosebită; de altfel, Filocalie înseamnă în grecește iubire de frumos.

Meritul înfloririi acestei mișcări isihaste în Țările Române îi revine unui călugăr Paisie Velickovski, trăitor la Muntele Athos și care vine apoi în Moldova, ajungând stareț la Secu și Neamț. După afirmațiile lui, el părăsește Sfântul Munte pentru că acolo viața monahală decăzuse, ajunsese la un formalism fariseic și aflase că în Țările Române, monahismul avea o strălucire și o autenticitate care îl fascinau.

Personalitatea lui Paisie a fost extraordinară, de aceea și Românii și Rușii și-l revendică cu stăruință.

Iată cum îl prezintă arhiepiscopul Serghei Cetverikov în lucrarea sa, **VIATA ȘI ÎNVĂȚĂTURA SFÂNTULUI PAISIE VELICKOVSKI**, în 1933:

“In persoana sa erau reunite, într-o admirabilă sinteză, sfințenia individuală, devotamentul față de ortodoxie, o remarcabilă aptitudine de a organiza comunitățile cenobitice, arta de a atrage spre sine și de a forma discipoli și aceea de a crea în jurul lui marile școli ascetice și, pentru a sfârși, un real talent literar.”

Reînvierea isihasmului în Țările Române începe cu Vasile de la Poiana Mărului, un călugăr rus care vine cu mai mulți frați în Moldova, deoarece în Rusia se interzisese viața călugărilor în pustiu.

La început el trăiește în mănăstirea Dălhăuți din Buzău, iar mai târziu, cu ajutorul domnitorului Constantin Mavrocordat zidește schitul Poiana Mărului unde a dezvoltat o activitate prodigioasă de scrieri și de traduceri. Deși schitul a fost distrus de un incendiu mistuitor, tot ne-a mai rămas o bibliotecă având 543 volume, manuscrise și tipărituri, ceea ce este uimitor pentru vremea aceea. Datorită lui, Schitul Poiana Mărului devine un adevărat “centru de cultură ortodoxă.”

Din toate scrierile lui, se vede că preocuparea esențială a starețului Vasile a fost să reînvie printre călugări practicarea rugăciunii lui Iisus, rugăciune specific isihastă.

El socotește că această rugăciune este un excelent mijloc de purificare a sufletului de patimi și de pază a intelectului împotriva ispitelor.

Paisie Velickovski, a fost un urmaș demn al starețului Vasile, mult mai dotat din punct de vedere intelectual și cu mai multă putere de influențare.

Născut în Ucraina la Poltava, ca al 11-lea copil al unui protoprezbiter, el face studii strălucite la Academia din Kiev, fondată în 1633 de către mitropolitul de origine română Petru Moghilă, dar setea lui îl mână mereu spre viața duhovnicească. Din propriile sale mărturisiri, reiese că, atunci când a auzit pentru prima oară

o liturghie în limba română, celebrată la Kiev de către mitropolitul Antonie, refugiat din Moldova, în inima lui s-a născut o mare dragoste pentru aceasta limbă.

“Începând din acel moment, sufletul meu a fost cuprins de înflăcărare de a deveni călugăr în acel pământ străin.”

Nici o mănăstire rusească nu-i satisface dorința de trăire duhovnicească. Întâlnind un călugăr rus care trăise în Moldova și care i-a vorbit cu entuziasm despre modul de viață al monahilor români, el se decide să meargă acolo. O altă întâlnire cu călugărul Mihail de la schitul Sfântul Nicolae din Trăisteni, îl determină să plece acolo, după îndemnul acestuia.

Trăiește o vreme la Dălhăuți și apoi la Trăisteni, ambele schituri sub îndrumarea starețului Vasile de la Poiana Mărului, apoi trece la schitul cu viață mai aspră, Carnul.

Aici a învățat bine limba română și apoi a plecat la Muntele Athos, în vara lui 1746.

Athosul trăia atunci o criză spirituală, în sensul că nimeni nu se mai preocupa de scrierile sfinților părinți, nimeni nu mai trăia viața eremitică așa cum se obișnuise el în Moldova și în zadar a căutat multă vreme un părinte spiritual printre călugării Sfântului Munte. Retras în singurătate totală, așa îl găsește părintele său spiritual, Vasile de la Poiana Mărului când vizitează Muntele. Acesta îl tunde în monahism și-i cere să renunțe la singurătate totală și să ia pe lângă el un frate. Paisie acceptă un călugăr român, Visarion, care i-a mai adus în timp alți opt frați.

Datorită personalității lui extraordinare, numărul discipolilor a crescut mereu și a fost obligat să se mute la un alt schit mai mare.

Mișcarea pornită de Paisie se extinde în munte la Athos. În jurul lui erau un număr de călugări scoliți, majoritatea de origine română, care traduceau din sfinții părinți.

În cele din urmă, Paisie și ucenicii săi decid să se mute în Moldova.

La început, se stabilește la mănăstirea Dragomirna, unde faima vieții călugărești se răspândește atât de repede, încât, în scurtă vreme, mănăstirea numără mai mult de 350 călugări și frați.

Paisie instaurase obiceiul benefic de a face lectură din sfinții părinți cu toți viețuitorii, în timpul iernii și până în Săptămâna sfântă, după care urmau comentarii, ceea ce a instruit pe călugări într-un mod extraordinar. O seară, lectura era făcută în română, alta în rusă.

Prin cedarea Bucovinei către imperiul austriac, comunitatea paisiană se mută la Secu, unde se continuă același mod de viață. Cum numărul călugărilor sporea mereu, domnitorul Constantin Moruzi l-a sfătuit pe

continuare la pag. 20

Paisie să se mute la Neamț, lui Paisie revenindu-i conducerea ambelor mănăstiri. Comunitatea crește până la 700 călugări, majoritatea știutori de carte.

Așa cum spune Serghei Cetverikov,

“Mănăstirea Neamțu a devenit în scurtă vreme centrul și flacăra monahismului ortodox și școală de viață isihastă și de cultură spirituală pentru tot orientul ortodox.” (idem, p. 184)

Paisie moare în 15 nov. 1794, la vârsta de 72 ani și a fost îngropat în biserica mănăstirii. A lăsat în urma lui două comunități monahale bine organizate, cuprinzând câteva mii de călugări români, ruși, sârbi, bulgari și greci.

Paisie nu a fost un reformator în sensul propriu al cuvântului. Ceea ce numim noi astăzi paisianism, este o reînviere a duhului monahal primar al bisericii Răsăritului, cu insistență pe câteva puncte:

- organizarea cenobitică a vieții monahale
- renașterea spiritului isihast și introducerea lui în viața comunitară
- studiul biblic și patristic unit cu efortul de traducere a literaturii filocalice.

Deși Paisie obținuse o tiparniță încă din 1792, nu a reușit să tipărească nimic în timpul vieții sale. Stareții următori lui au făcut acest lucru, începând cu 1807, când apare prima carte tipărită aici; socotesc cele 12 volume de **VIETI ALE SFINȚILOR** drept una din cele mai importante tipărituri pentru pietatea creștină populară.

Viața intelectuală ulterioară de la Neamț s-a datorat aproape în totalitatea ei marelui cărturar Veniamin Costache, mitropolit al Moldovei și ucenic al lui Paisie. Veniamin Costache este prea cunoscut în istoria culturii românești pentru a insista asupra lui. Voi cita numai o scurtă caracterizare a lui, făcută de Edgar Quinet, care este mai mult o exclamație de admirație, decât o caracterizare:

“O, spectacol măreț și sublim, suflet de o mare castitate angelică. Niciodată nu am văzut un bătrân mai frumos și mai majestos.”

În legătură cu tipăriturile de la mănăstirea Neamț, aș vrea să menționez un lucru pe care părintele Joantă l-a uitat, sau nu-l știe:

Aceste cărți sunt uluitoare de corecte, este foarte greu să descoperi în ele o greșală de tipar, ceea ce este dificil de înțeles pentru epoca respectivă și chiar pentru cea de azi, când, în ciuda tehnicității, a dicționarelor în globate, etc., greșelile abundă.

La Neamț era tradiția ca la trapeză, până ce se servea masa călugărilor, aceștia să-și treacă din mână în mână saboții cu textele care trebuiau tipărite pentru a le corecta. În felul acesta, un text era citit de zeci, sau chiar de sute de ochi, încât strecurarea greșelilor era aproape imposibilă.

Curentul paisian și, implicit cel isihast se răspândește repede în toate țările române. La Cernica, cea mai frumoasă așezare mănăstirească din jurul Bucureștilor pe care astăzi guvernul lui Ceaușescu vrea s-o distrugă pentru a face să dispară o tradiție multiseculară, paisianismul a fost adus de starețul Gheoghe, care fusese discipol al lui Paisie la Sfântul Munte, de unde l-a urmat în toate peregrinările lui pe la Dragomirna, Secu și Neamț, vreme de 20 de ani. Apoi, starețul Gheorghe pleacă înapoi la Sfântul Munte. Face un scurt popas la București, unde întâlnește pe un alt discipol al lui Paisie, călugărul Macarie, chemat aici de mitropolitul Grigorie al Doilea pentru traducere de cărți.

Întâlnindu-l pe Gheorghe, mitropolitul, care voia să înființeze mănăstiri cu viața cenobitică, îi cere să rămână pe lângă el. Gheorghe acceptă cu mare greutate și alege ca reședință un schit ruinat în ostrovul Cernicai.

În scurtă vreme, schitul devine o mănăstire cenobitică având peste 300 călugări. Autoritatea ecleziastică i-a acordat starețului Gheorghe și conducerea mănăstirii Căldărușani. În ambele mănăstiri se instalează un duh paisian și isihast care continuă și până azi, în ciuda influenței nefaste a autorităților comuniste și a ierarhilor prea lumești ridicați de aceste autorități și care fac din cele două mănăstiri, cel mai adesea, un loc de petrecere pentru Departamentul comunist al cultelor și pentru alți vizitatori din străinătate, care nu au nimic de a face cu viața religioasă.

Printre continuatorii starețului Gheorghe, menționăm de părintele Joantă, nu putem să nu-l cităm pe Sfântul Calinic de la Cernica, care a condus mănăstirea cincisprezece ani și a fondat o serie de alte mănăstiri printre care și Frăsinei și care, ajuns episcop vreme de 17 ani, se retrage apoi iar la mănăstirea sa, Cernica, unde moare ca un sfânt.

Mitropolitul Grigorie Dascălul a fost și el un ucenic al paisianismului și de la Neamț, și de la Cernica unde a trăit succesiv până la ridicarea lui în scaunul mitropolitan al Munteniei.

(Va urma)
Păr. Gh. Calci

TABĂRA DE VARĂ DELA VATRA (1989)

Pentru prima oară anul acesta, dela 21-28 Iulie, la Vatra Românească se vor oferi tineretului (fete și băieți între 10-17 ani) lecții de catehism (educație religioasă ortodoxă), în limba română.

Fiecare elev poate participa la acest program — o singură dată.

Cei interesați, sunt rugați să completeze formele de înscriere pe care le pot obține dela Biroul Parohiei de care aparțin.

PE URMELE CELUI DE AL DOILEA ATHOS (V)

Numai cei adânciți într-o mare sporire duhovnicească au tănuț singuri, fără ucenici, în ascunzișuri de munte, nevoindu-se până se săvârșeau, necunoscuți de ale mai multe ori, neștiuți de nimeni. Numai rareori Dumnezeu îi vădea oamenilor, pentru a nu se uita viața lor îngerească. Tradiția ne povestește chiar de locurile de Dumnezeu, ca cel din valea Pârâului Negru în munții Sihlei sau Poiana și stâncile Sihlei sau valea Pârâului Schit din Ceahlău, locuri acoperite de taină dumnezeiască, pentru a nu fi niciodată aflate de oameni, unde cei ruți cu totul de slava deșartă a lumii se nevoiau în smerenie și lumina harului. Pentru neîntări nădejdea în viața dumnezeiască petrecută în aceste locuri, unde nimeni nu știe dacă sihăștrii se țineau cu trupul în cer sau încă vii trăiau pe pământ. După ce, de apoi, Dumnezeu lasă din când în când să se vadăască minunea vieții lor sfinte, cum a fost sfânta Teodora de la Sihla, schimonahia Isidora, cuviosul Iosif pustnicul sau cuviosul Ioan Sihastrul din zilele noastre. Acesta din urmă "pentru sfințenia vieții lui se încredințase de darul mai înainte-vederii, încât cunoștea de viitoare, înțelegea gândurile oamenilor și le spunea pe nume mai înainte de a-i vedea" (Id.p.105).

Marii duhovnici însă se nevoiau la marginile codrilor aproape de poteci și de locuințele oamenilor, ca să se mângâieze atât pustnicilor de sub munte cât și ranilor de prin sate" (Id.p.138).

Sihăștrii și-au lăsat pretutindeni numele lor; sau mai bine zis evlavia și dragostea poporului a legat numele de locurile unde au viețuit, pentru neîncetată aducere aminte: văi, poiene, râuri și munți. În lunca de pretutindeni, vatra mănăstirii Probota, de pildă, sunt dealul lui Daniil și dealul lui Isaia, după numele a doi cuvioși care au sihăștrit acolo. În jurul mănăstirii Sucevița este dealul lui Pangrație, "poiana lui Ioan" și "poiana de la Iov," după numele cuviosului Iov. Și acestea sunt doar câteva pilde alese la întâmplare. Alte sute și sute, se pot găsi pretutindeni.

Locurile de nevoie ale sihăștrilor erau de multe ori consacrate de semne cerești sau ruguri aprinse. Astfel tradiția povestește despre un mare sihastru al Ceahlăului, cuviosul Silvestru, care mergând într-o noapte în valea Bistriței cu doi ucenici a văzut spre Ceahlău "lumină de foc ce strălucea ca o candelă." Propriindu-se de acel loc, au auzit într-o poiană glas de cântă troparul praznicului Cincizecimii și lumină răspândindu-se din frunzișul unui frasin bătrân. Acolo ridicat cuviosul Silvestru o biserică de lemn cu hramul Pogorârea Duhului Sfânt, iar pe tulpina frasinului a înălțat sfântul altar (Id.p.130).

Noaptea Carpații răsunau de clopote care chemau la rugăciune, potecile, văile și munții curgând în lumină ce mergeau la liturghie. Bătrânii sihăștri, care se țineau de obicei alături de paraclisul sihăștriei, își țineau ucenicii noaptea la rugăciuni, sunând clopotul. Schimonahia Isidora, care s-a nevoit între stâncile muntelui Sihla, avea un clopot pe care-l suna în fiecare miez

de noapte când se deștepta la utrenie. În "sihăstria lui Agapie," în poiana unde astăzi este ridicată Mănăstirea Agapia Veche, sihăștrii aveau chiliile împrăștiute în muntele din apropiere. La slujba de miezul nopții și la sărbători, coborau muntele cu făclii în mână la paraclisul bătrânului Agapie, se mărturiseau, se împărtășeau cu Trupul lui Hristos și se întorceau la colibe lor (Id.p.93). La fel călugării din jurul mănăstirii Secu, veneau noaptea la utrenie, purtând mici felinare cu lumânări aprinse, liturghiseau Domnului, se împărtășeau, primeau hrană pentru o săptămână și se întorceau la chiliile lor (Id.p.99).

În grădina Maicii Domnului liturghisirea nu înceta niciodată. Din munți și codrii răsunau glasuri de sihastru cântând troparul vreunui praznic, ascultat de îngeri, rareori auzit de oameni. Iar în sec. XV, cuviosul Iosif, cu metania din mănăstirea Bistrița, după ce a sihăștrit și în pustiu Iordanului și ajunge dascăl vestit al rugăciunii, se întoarce în Moldova și zidește sihăstria Bisericieni, fiind prima și Noi în altfel singura așezare monahală românească unde slujirea sfintei Liturghii se făcea fără întrerupere, după tradiția mănăstirii Studion din Constantinopol (Id.p.118).

Spre deosebire de primul Athos, cel carpatin nu a exclus nicio clipă nevoia femeilor cuvioase de a dobândi vârsta plină a duhovnicești a lui Hristos, în care nu există deosebire între femeie și bărbat. În vatra isihastă de la Neamț s-au nevoit numeroase călugărițe pustnice. Sihăștrii de călugărițe ca cele de la Boiștea și Topolița-Tg. Neamț datează din sec. XV. După sec. XVIII odată cu înființarea Mănăstirii Văratec și transformarea Agapiei Vechi și Noi în mănăstiri de maici, călugărițele, atât în chinovii cât și în viața pustnicească, luminau munții cu o strălucire egală cu a călugărilor. Așa a fost monahia Zenovia de la Văratec și schimonahia Magdalena de la Agapia "cu zece ucenice ale ei, ce s-a nevoit pe valea pârâului Negru și pe platoul Rotunda. (Id.p.109). La poalele Ceahlăului în sec. XVII a înflorit sihăstria cuvioasei Sofia, maica duhovnicească a călugărițelor care sihășteau sub stâncile munților. În mai puțin de un secol numărul nevoitoarelor era aproape egal cu al sihăștrilor.

În preajma Ceahlăului, pe valea Secu-Buhalnița, tot în sec. XVII ia ființă sihăstria Casiana, iar la izvoarele pârâului Schit, sihăstria Melaniei care mai târziu a ajuns mai cunoscută sub numele de Sihăstria Durău. În ținutul Argeș este sihăstria Corbii de Piatră unde călugărițele se sihășteau în peșteri de piatră sau în păduri. Vestite sihăștrii de călugărițe, dependente de egumenul Sihăstriei Fundătura, a existat și în zona Buzăului, încă din sec. XV. Unele se nevoiau singure în aspră asceză pe munții stâncoși din vatra comunelor de astăzi Colți-Bozioru, fără nicio deosebire de marii sihăștrii din munții Buzăului (Id.p.186). Ele și-au lăsat trecerea prin denumiri ca "vârful Călugărițelor" sau satul "Călugărițele." Se crede că însăși sfânta Teodora de la Sihla, a sihăștrit aici înainte de a se retrage în

continuare la pag. 22

MAMA

Insoritul Mai ne îmbie, în a doua Duminecă, crinul dragostei de Mamă, "Mother's Day," ca prinos de recunoștință aceleia care a plâns, să nu plângem noi, a răbdat, ca să nu răbdăm noi și pentru toate ne răsplătim cu un cuvânt: Mămă.

Intr-o școală de fete, învățătoarea a pus elevelor întrebarea: "Care dintre voi îmi poate spune ce este un Erou.?"

Una din fete a dat un răspuns, alta un altul. In cele din urmă toate au fost de părerea că eroul este o ființă omenească care se distinge atât prin înălțimea caracterului, cât și prin acte de vitejie.

"Acum luați câte o hârtie din caiet, a spus învățătoarea și scrieți fiecare numele eroului preferat. In una din bănci, o fetiță părea că visează. Va și ea să răspundă?"

Foile de hârtie sunt strânse și învățătoarea începu să citească, cu glas tare, numele eroilor preferați de eleve: Mihai Viteazul, Horia, Cloșca, Avram Iancu, Tudor Vladimirescu, Napoleon . . . Când ajunge la foaia Ilienei, ochii învățătoarea se umeziră. Pe hârtia albă era scris un singur cuvânt: Mama. O mare tăcere se făcu în clasă. Fiecare se gândi la mama ei, care veghează și surâde cu ochii plânși.

LECȚIA n-a fost zadarnică. Una din fete întorcându-se acasă, se aruncă în brațele Mamei și-i spune au gîșie: "Mamă, acum știu, tu ești un Erou." Și mama surâde cu lacrimi de bucurie. Mare este rolul pe care Dumnezeu l-a încredințat mamelor, din cari a făcut colaboratoarele Lui pe pământ.

Există un om care să fi dat mai mult și să fi primit mai puțin decât Mama? Din viața ei s-a aprins viața noastră. La adăpostul grijilor ei s-a zidit liniștea noastră. Brațul ei ne-a fost acoperământ, cântecul ei ne-a făcut somnul lin și adânc. Mama s-a bucurat când am făcut primii pași și s-a întristat când ne-am rănit. A sărutat rana și rana s-a vindecat. Cine rabdă mai mult decât Mama, ori cine iartă mai mult? Prea târziu am înțeles cum avea timp de toate. Calendarul ei este în viața copiilor. Ea pentru noi a voit să ducă la Altarul lui Hristos tot ce-a putut culege din grădina ei.

Cum să-i mulțumim Mamei, care nu așteaptă mulțumiri? Cum să răsplătești această ființă dragă, care nu așteaptă răsplătiri? Cum să-i întorcem jertfa și dragostea, când jertfa și dragostea sunt singurele cari nu se pot întoarce?

Învățătura anilor de acasă este mai scumpă decât toate. Rămân în vorbele Mamei o carte a legii, la care te întorci din ademenirile vieții. Intocmai ca un dascăl, mâna ei a ținut mînuța noastră, când ne-a învățat să ne rugăm. Lângă Mama am îngenunchiat. Ea ne-a purtat înaintea Sf. Altar și ne-a șoptit să fim ai lui Dumnezeu.

Ingăduiește-mi Mamă să-ți sărut mîna ostenită și luminată de trudă și fruntea înseninată de necuprinsu dragostei, pe care o porți copiilor. Cât suntem de sărac în fața bogăției jertfei tale. Numai tu pe această lume poți dăruir o viață pentru un singur sărut de recunoștință. Mai ținem noi minte alinările Mamei? Dar lacrimile ei cine le uită?

Părintele Nicolae Bârsan

PE URMELE CELUI DE AL DOILEA ATHOS (V)

continuare de la pag. 21

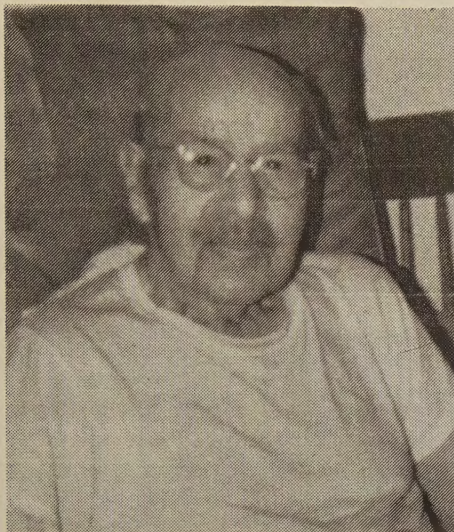
munții Neamțului.

In grădina Maicii Domnului, însăși muntele Ceahlău, cu propriul său hram, a fost un mare centru isahast întemeiat de sihaștrii de la Neamțu. In jurul lui au fost așezate încă din sec. XV, Sihăstria Hangului, apoi Sihăstria Ceahlăului, schitul Poienița și în sec. XVIII, Sihăstria Durău. Socotit ca un munte sfânt spre el se retrăgeau la liniște și rugăciune, sihaștrii de la Neamțu, Pocrov, Sihăstria și Sihla. "La nord se termina cu vârful Toaca și vârful Panaghia (Maica Domnului), denumiri date de sihaștri, care a făcut să fim asemănat cu Muntele Athos. Ceahlăul este pe drept cuvânt "Athosul românesc" (Id.p.122). Unul din călugării dela Sihăstria Ceahlăului era rânduit să bată toaca și să sune clopotul în fiecare noapte, pentru a deștepta la rugăciune pe toți sihaștrii din jurul muntelui (Id.p.125). In ziua de 6 August, Schimbarea Domnului la Față, călugării și credincioșii din valea Bistriței și împrejurimi, urcau pe Ceahlău să prăznuiască "Hramul Muntelui". In ajun, privegheau toată noaptea în biserica de lemn numită "Panaghia," rugându-se Domnului și Prea Curatei Sale Maici. In zorii zilei săvârșeau în sobor Sfânta Liturghie, cum era obiceiul de altfel în toate sihăstriile, schiturile și mănăstirile noastre, se împărtășeau cu Trupul lui Hristos, luau masă împreună și îmbrățișându-se unii cu alții, coborau fiecare pe poteci de munte la chiliile sau satele lor (Id.p.140).

Pentru sihaștrii noștri toți munții Carpaților erau sfințiți de Hristos întru trăitorii Lui. De aceea nici nu aveau un anume cimitir. A fost de totdeauna obiceiul mănăstirilor să-și îngroape pe cei adormiți în livezi cu pomi fructiferi "care înfloresc și sunt plini de mireasmă de fructe și păsări, asemenea grădinii raiului" (Id.p.96). Așa este "Livada Părinților" lângă mănăstirea Agapia Veche, încă de pe vremea când sihaștrii se nevoiau purtând la piept cruci grele de plumb ce le primeau la călugărie, și de care nu se despărțeau niciodată.

Duhovnicia care ne-au dospit-o strămoșii, pe care au crescut-o generațiile fără de număr și nume a sihaștrilor în taină și au copt-o în vatra rugăciunilor aprinse de focul Duhului Sfânt, a fost o duhovnicie dragostei și a nădejdi. De aceea se și cuvine să încheiem acest lung articol cu vorba obișnuită a Păr. Paisie Olari de la Schitul Sihla-Neamț: "Să ne întâlnim la ușă raiului."

Dinu Crug

NECROLOG

A murit Dumitru (Dan) Prokin

Toate grupurile naționale au avut oameni, unii mai educați, alții mai îndrăsneți, care s-au erijat în conducători și au pus grupul respectiv pe linia dreaptă, spre binele țării de origină, dar mai ales pentru folosul țării adoptive. Acești oameni au trecut în istoria grupului lor și unii au trecut în istoria acestei țări, care i-a primit cu drag.

Nici grupul nostru românesc n-a fost sărac în astfel de oameni care ne-au făcut cinste și pe urmă au trecut în istoria grupului nostru românesc. Unul din aceștia a fost bătrânul nostru Dumitru Prokin. Ca toți pionierii și Dumitru Prokin a venit în această țară prin anul 1912, stabilindu-se în Detroit. Mai târziu aflându-și lucru la Ford Motor Co. s-a mutat în Dearborn într-o casuță mică, 2714 Salina. Aici și-a întemeiat familia, de aici s-a dus pe jos la fabrică și tot de aici s-a dus pe jos la Biserica Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

Era un om mic de statură, dar om mare în tot ce a fost românesc și bisericesc. A luat parte la toate manifestațiile românești și a fost prezent la tot ce-a fost ortodox. I-a plăcut mult muzica bisericească. A fost un vrednic cantor bisericesc și un maestru conducător de cor. A instruit corul Catedralei Sfântul Gheorghe și a cântat în strana Catedralei pentru mulți ani. După ce s-a mutat în Dearborn a instruit corul bisericii de aici și pentru mulți ani a cântat în strană. Avea o voce melodioasă de tenor și când cânta Prohodul Dumnului plângea; și cu el întreaga asistență din biserică. Iși făcea compozițiile lui, dar favoriții lui au fost Muzicescu și Brediceanu.

Deși n-a fost prea fericit în familie, era totuși mândru când se uita la cei doi feciori ai lui și la fată. Dar îndată după terminarea celui de al doilea război mondial, când i-a venit vestea că fiul lui Simion (Sam) a

căzut pe câmpul de luptă, Moșu Mitu și-a pierdut zămbetul lui dulce pentru totdeauna. Mai târziu, tot din cauza războiului a pierdut și pe al doilea fiu pe George. Atunci și-a pierdut ultima speranță într-un viitor mai bun pentru el și s-a mutat în Riverside, California, să fie aproape de fata lui. Dar nici aici nu și-a găsit liniștea cerută unui om la bătrânețe. I-a plăcut natura și a scris multe poezii.

În ultimii nouă ani l-a copleșit cu totul bătrânețea și l-a doborât dorul după cei dragi lui. Atunci și-a încrucișat mâinile și și-a pus nădejdea în Dumnezeu pe care l-a servit cu mult drag aproape 100 de ani. Dumitru (Dan) Prokin s-a născut la 6 Noiembrie 1988 în România și a murit la 11 Aprilie 1989 în Riverside, CA. Dormi în pace suflet blând și trudit.

NECROLOG

Păr. Gheorghe M. Niculescu

Păr. Gh. M. Niculescu a fost primit în Episcopie în 1980 și a fost hirotonit diacon de Arhiepiscopul Valerian în ziua de 8 Mai 1981, în Biserica Sf. Treime din L.A., unde a și slujit ca diacon.

La cererea sa, în Decembrie 1981 diaconul Niculescu a fost transferat la Eparhia Bulgară unde a slujit până la moartea sa timpurie.

Născut la 14 Februarie 1939 în București, a studiat mai întâi literele și a făcut parte din Uniunea Scriitorilor Români. Mai târziu a urmat cursurile Institutului Teologic de la Sibiu.

În 1970 s-a căsătorit cu Doina Velicu și au avut 2 copii, pe Oana Andrea și Ieronim Petru. Împreună au emigrat în America în 1980 și s-au stabilit la Los Angeles.

Păr. Niculescu a scris și publicat cu pseudonimul de Paul Emanuel și a tradus multe lucrări în limba română.

La plecarea sa din Episcopie, Arhiepiscopul Valerian a scris: "Sunt bucuros că veți continua a sluji Bisericii ortodoxe, chiar dacă slujiți în casa vecină. Ortodoxia din America are lipsă de lucrători. Domnul să vă călăuzească pe calea aceasta și pe calea tuturor realizărilor.

Păr. Niculescu a murit Marți 25 Aprilie 1989 în California.

Tabăra de vară

Cei interesați sunt rugați să completeze un formular de înscriere la biroul parohiei de care aparțin.

Cei care doresc să lucreze ca voluntari pot telefona la (313) 562-1521 sau să scrie la: Preoteasa Mary Ellen Rosco, 625 Centralia, Dearborn Hts., MI 48127.

CONGRESUL DE LA VATRA ROMÂNEASCĂ

În conformitate cu Art. 3, Secțiunea 7 a Statutului — și potrivit deciziei Consiliului Episcopesc s-a convocat în Sesiune Congresul Anual Bisericesc al Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada, ce va avea loc Vineri, 30 Iunie până Duminică, 2 Iulie, 1989 la Vatra Românească, Grass Lake, Michigan, SUA.

Toți preoții care slujesc în prezent în parohiile Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada și delegații mireni aleși legal de către adunările parohiilor și ale căror mandate au fost verificate de către Congres, sunt chemați în Sesiune.

Invitația de a participa la acest Congres alături de delegați este deschisă tuturor.

Gazdă a Congresului din acest an va fi Catedrala Sf. Gheorghe din Southfield.

Agenda Congresului care va fi tipărită în Raportul Congresului va cuprinde: Aprobarea Proceselor-Verbale ale precedentului Congres; Rapoartele oficiale către Congres; Rapoartele Organizațiilor Auxiliare; Noi propuneri făcute de către Consiliul Episcopesc și de către parohii.

Propunerile făcute de către parohii trebuie trimise nu mai târziu de 1 iunie, 1989, la Episcopie.

†NATANIEL, Episcop
Președintele Congresului Bisericesc

Pr. Laurence Lazar
Secretar

ȘTIRI DIN PAROHII

Biserica Sf. Dumitru — New York

La 2 Februarie 1989, cu prilejul ședinței de Protopopiat, P.S. Sa Episcopul Nataniel a vizitat parohia Sf. Dumitru unde s-a întâlnit și cu credincioșii parohiei Sf. Trei Ierarhi din Brooklyn ca și cu toți preoții din Protopopiatul de pe Coasta de Est.

Correspondent

Biserica Sf. Treime — Miramar, Florida

În ziua de 2 Martie 1989, Biserica Sf. Treime din Miramar, Florida, și enoriașii ei au fost gazdele Dlui Ambasador David Funderburk și soția sa, Betty. Dl. Ambasador a vorbit atât în engleză cât și în română despre tragedia poporului român sub dominația comunistă. Ne-a impresionat de asemenea emoționanta mărturisire a Dnei Funderbunk care cu lacrimi și-a amintit de ospitalitatea românilor ca și de mizeria morală și materială în care trăiesc. Dumnezeu să-i binecuvânteze și să le dea sănătate și putere să-și continue misiunea lor nobilă și dificilă.

Correspondent

Duminica Ortodoxiei la Vancouver B.C.

Duminică, 19 martie 1989 credincioșii ortodocși din Vancouver și împrejurimi, s-au întâlnit cu ocazia slujbei vecerniei. Au slujit preoții dela Biserica românească Sf. Treime, Bisericele grecești Sf. Gheorghe, Sf. Nicolae și Sf. Dumitru, Biserica sârbă Sf. Sava, Biserica rusă Sf. Inviere și Misiunea ortodoxă Sf. Cruce. Răspunsurile au fost date de corurile bisericilor.

Correspondent

Washington, D.C.

La 26 Martie, c., în Biserica Sfânta Cruce, Părintele Gh. Calciu a oficiat un parastas în memorie Românilor care au înfăptuit încorporarea Basarabiei și Bucovinei la Patria Mamă.

În 1917, Sfatul Țării a proclamat în Chișinău independența Basarabiei, urmată de românii din Cernăuți, apoi au oficializat alipirea la România. Dr. M. Dima, Președintele Consiliului Parohial a prezentat scurtă și documentată incursiune istorică a trecutului celor două provincii, paralel cu protestele actuale, precum și care Basarabienii și Bucovinenii își cer democrație și viguros dreptul la identitatea lor de români.

Correspondent

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA NEWS (The Herald)
146 W. Cortland
Jackson, MI 49201-2208
Return Postage Guaranteed

ORTHODOX OBSERVER
8 E 79TH ST
NEW YORK, NY
10021- EXCHNG